

ultima plerumque probatio est, & maxime memoranda, utique que facit hominem magis conformem Jesu Christo.

Nec potest Ecclesia quemquam habere hereticum, si non sit talis, nec est meritiorum velie hanc calumniam pati.

99 Perverticula, preventio, oblatio in molendo, aut aliqua examinatio, aut agnoscere se fuisse deceptum, mutans quosdam quosdam multos in odorem vitæ id, quod Deus in sua Ecclesia voluit, ut in ea esset odor vitæ, ut se bonus dicitur, imbricatus, sancta exemplis, &c.

Porta inferi adversus Ecclesiam prevaleret, si talis peccata, necnon preventio, & oblatio possit in illam cadere, ac mutare in odorem mortis, quæ Deus potuit in odorem vitæ, & videlicet damando hæreticis Janiclanas, que ceteræ non sunt in odorem vitæ, sed Mephitum tateatam exhalant.

100 Tempus deplorabile, quo creditur honorari Deum persequendo veritatem, alique discipulos, Tempus hoc adverte, Haberi, & tractari a Religiosis Ministris, tanquam impium, & indignum omni commercio cum Deo, tanquam membrum peritum, capax errorum omnia in societate Sanctorum, et hominibus ipsa moris corporis more terribilior. Frustra quis sibi blanditur de suorum intentionem paritate, & zelo quodam Religiosis, persequens flamma, ferroque viros

U T autem illico recurri possint, tum quas paucis exposuimus, Quaesnellianæ Thesæ, tum etiam aliæ ab Alex. VII. ab Innocentio, ab Alex. VIII. præscriptæ, & sic memoria renouanda, in quibus pallium occurrentibus, sicut in memoratis, subiungitur hic casuum indicium. P. minus laconice recitat. Thesæ Quaesnellianæ. Secundus, Tertius, & Quartus, quæ a laudatis Pontificibus nigrum theta præfixum habuerunt.

INDICULUS PRIMUS THESIUM QUESNELLIANARUM.

- 1 De peccatore post gratiam amissam.
- 2 In vanum a Deo precepti, quod ipse non dat.
- 3 Fieri non potest, quod Deus non operetur in nobis.
- 4 Gratia exterioris sine interiori obdurat.
- 5 De Discrimine inter Fœdus Judaicum, & Christianum.
- 6 Deus in novo fœdere donat, quod petit; fecus in veteri.
- 7 Gratia novi fœderis operatur, quod Deus præcipit.
- 8 Ubi addit gratia, nunquam Christum abnegamus.
- 9 Effectus gratia impediti, aut retardati non potest.
- 10 Gratia facta, quod Deus iubet.
- 11 Indubitanter salvatur, quoniam Deus vult salvare.
- 12 Interiori gratia voluntas nunquam resistit.
- 13 Cedit oportet, quicumque gratia illustratur.
- 14 Gratia operatur quodcumque Deus præcipit.
- 15 Gratia illicentis homo est qui resistit.
- 16 Nullatenus est docuus a Patre, qui non venit ad Christum.
- 17 Divinum semper semper affecti fructum suum.
- 18 Gratia est omnino libera, Deo voluntas.
- 19 De vera Idea Gratia.
- 20 Gratia operario imitatur operationem Incarnationis.
- 21 De concordia Gratia cum libero arbitrio.
- 22 Gratia operationem exprimit Creatio.
- 23 Sicut sanatur corpora, ita Gratia sanat animas.
- 24 Animam Deus sanare sola sua voluntate.
- 25 Nulla datur Gratia, nisi per Fidem.
- 26 Fides est prima omnium gratiarum.
- 27 Prima peccatoris Gratia est peccatorum remissio.
- 28 Nulla datur Gratia extra Ecclesiam.
- 29 Infallibiliter salvatur, quos Deus vult salvare.
- 30 Christi cœdem fortissimum semper effectum suum.
- 31 Christus & mori tradidit propter Electos.
- 32 Omnia renuntianda sunt, ut Christum nobis appropriemus.
- 33 Gratia Adami producebat solum merita humana.
- 34 Deum erat natura Gratia Adami.
- 35 Gratia Adami, & Christiana, essentialiter differant.
- 36 Gratia Christiana est omnipotens, non Gratia Adami.
- 37 Peccator sine Gratia est solum liber ad malum.
- 38 Sine Gratia voluntas sine Gratia, damonibilibiter amatur.
- 39 Quicquid amatur sine Gratia, damonibilibiter amatur.
- 40 Dei cognitio sine Gratia pravos effectus producit.
- 41 Nonnulli iniquitas sine Christi Gratia.
- 42 Baptismi Gratia reddidit nos peccato mortuos.
- 43 Inter Charitatem, & Cupiditatem nihil mediat.
- 44 Regnat carnalis cupiditas, ubi non regnat Dei amor.
- 45 Usus sensuum sit bonus, vel malus, a Charitate, aut a Cupiditate.
- 46 Obsequentia, si non proficit ab amore Dei, est hypocritica.
- 47 Sine Charitate nonnulli aberratio, & peccatum.
- 48 Nullum est opus bonum sine amore Dei.
- 49 Frustra est Dei invocatio, quæ non fit a Charitate.
- 50 Fides operatio iustificat, & unice habetur per Charitatem.
- 51 Fides non est absque amore, & fiducia.
- 52 Christianæ operationes unice habentur a Charitate.
- 53 Sine Charitate Deus loquitur, & ab eo auditur.
- 54 Deus Charitatem dumtaxat coronat.
- 55 Sola Charitas Deum honorat, & ab eo remuneratur.
- 56 Totum deest, ubi spes deest; nec datur spes sine amore Dei.
- 57 Ubi non est Charitas, nec est Religio.
- 58 Peccatoris est novum peccatum.

- 60 Penitentia orta ex solo metu ducit ad desperationem.
- 61 Timor sine amore iustitia manum cohibet, non tor a culpa.
- 62 Peccat, qui a malo non abstinere, nisi timore peccet.
- 63 Qui legem adimplet ex solo timore, sed lege est, sicut Iustus.
- 64 Sub maleficio legis peccat, etiam qui ob timorem peccatum evitat.
- 65 Moyse, Propheta, ac eius legis Doctores nonnulli mancipia per timorem, ut bestias.
- 66 Non appropriamus Deo per timorem, ut bestias.
- 67 Timor fervens Deum respicit ut imperiosum, ac injustum.
- 68 Fides, quicquid infus, ac premium est donum pure liberalitatis Dei.
- 69 Deus nunquam affligit innocentes.
- 70 Ob sui conservationem dispensat se homo a lege condita in sui utilitatem.
- 71 De Ecclesie Christianæ notis.
- 72 Quid sit Ecclesia?
- 73 Habet Ecclesia Christum ut caput, omnes Sanctos ut membra.
- 74 Ecclesia est ipse Christus compositus ex pluribus Sanctis, quos sanctificat.
- 75 Comprehendit Ecclesia omnes Electos, & Iustos.
- 76 Peccator non habet Deum pro Patre, & pro capite Christum.
- 77 Peccator, non secus ac Infidelis, a populo Electo feratur.
- 78 Sacre Scripturæ studium utile ac necessarium est cultibus.
- 79 Lectio Sacre Scripturæ est pro omnibus.
- 80 Obsecutus Divini Verbi ab eius lectione non exuratur.
- 81 Dies festus hæc lectione sanctificandus. Damnosam est eam impedire.

- 82 Etiam a feminis Sacra Biblia sunt evolenda.
- 83 Claudere Christianis novum Testamentum, est illis os Christi obturare.
- 84 Verare hæc lectionem est verare usum luminis sicut a luce.
- 85 Vox populi iugenda voci Ecclesie, si praxim Apostolicam sequi velit.
- 86 Sapientia, & Charitas postulant, ut ad tempus potestatus fuerit peccati.
- 87 Ex ignorantia peccati provenit, quod velimus ita sit illud excecure.
- 88 Peccator post reconciliationem jus habet afficiendi Sacro.
- 89 De censens saltum presumpso Ecclesie excommunicatio ferenda est.
- 90 Excommunicatio injusta contentenda. Non separatur ab Ecclesia Deo conjunctus.
- 91 Imitatur Apostolum, qui patitur potius anathema injustum, quam prodatur veritatem.
- 92 Jclus sanæ vulnera a Pastoribus iustitia zelo inconsiderat.
- 93 Mala opinio de Ecclesia ingeritur, dum fovetur divisiones, &c.
- 94 Modus prædicandi veritates est unum ex signis sanctitatis Ecclesie.
- 95 Omnes Potestates sunt contrarie Prædicatoribus veritatis.
- 96 Nihil sæpe contingit, membra unita Ecclesie trahant tanquam indiga.
- 97 Ultima plerumque probatio est, haberi tanquam hereticum.
- 98 Perstinacia quotidie fert, ut in odorem mortis mutantur, quæ sunt odore vitæ.
- 99 Frequenter credimus sacrificare Deo impium, dum Dei servum diabolo sacrificamus.
- 100 Doctrina Christi adversatur communia facere iuramenta in Ecclesia.

INDICULUS SECUNDUS THESIUM CONFIXARUM AB ALEXANDRO VII.

- 1 De actibus Theologalibus iterandis.
- 2 De provocato ad duellum.
- 3 De casibus Bullæ Cœnæ.
- 4 De Prælati Regularibus.
- 5 De Heretico denunciando.
- 6 De sollicitate pro charum.
- 7 De modo denunciandi Denuntiationem.
- 8 De fructu Missæ specialissimo.
- 9 De piogui stipendio Missæ.
- 10 De multiplici Missæ stipendio.
- 11 De peccatis obliis.
- 12 De casibus Episcopo reservatis.
- 13 De Regulari injuste reprobato.
- 14 De confessione invalida.
- 15 De Penitentia per alium impleta.
- 16 De Confessione Curati.
- 17 & 18 De occasione Calumniantis, &c.
- 19 De occasione Adulteræ.
- 20 De restitutione fructuum Beneficii.
- 21 De Horis per alium recitatis.
- 22 De Pecunia pro Beneficiis collata.

- 23 De frastione jesuini circa coherentiam.
- 24 De peccatis luxurie specie diversis.
- 25 De copia eum soluta.
- 26 De Judice vendente arbitria.
- 27 De probabilitate ex uno auctore.
- 28 De populo legem non acceptante.
- 29 De modis consensualem.
- 30 & 31 De jesuino quorundam Opifices, & Intererantes.
- 32 De Ovis in Quadragesima.
- 33 De Rehibitione ob omissionem Horarum.
- 34 De officio Valchæ die Palmatarum.
- 35 & 36 De Regularium Privilegiis, ac Indulgentiis.
- 37 De Obligatione confitendi quampimum.
- 38 De particula illa Quæsumimus.
- 39 De Oculis ob desolationem carnalem.
- 40 De Contubina ejectione.
- 41 De lacto ob dilationem mutui.
- 42 De annuo legato pro anima.
- 43 De Censuram cessatione.
- 44 De Libris vetulis.

X. Tunc anima divisa a semetipsa eripit cum Christo in Crucis dicens: Deus, Deus meus ut quid dereliquisti me. In hac voluntaria impensione desperationis conficit Sacrificium absolutum sui interesse proprii quoad eternitatem.

XI. In hoc statu anima amittit omnem spem sui proprii interesse, sed nunquam amittit in parte superiori, idest in suis actibus directis & intimis prout perfectam, quae est desiderium distretum promissionum.

XII. Director tunc potest hunc animae permittere, ut simpliciter acquiescat iudicio sui proprii interesse, & iuste congnationem, quam sibi a Deo indicatam credit.

XIII. Inferior Christi pars in Crucis non communitate superiori suas involuntarias perturbations.

XIV. In extremis probationibus prout purificatione amoris fit quaedam separatio partis superioris animae ab inferiori, manans ex omnino perfecta, & involuntaria perturbations; nam totum quod est voluntarium, & intellectuale, est partis superioris.

XV. Meditatio confit discursivis adibus, qui a se invicem facile distinguuntur. Ista compositio actuum discursivorum, & reflexorum, est propria exercitatio amoris interioris.

XVI. Datur status contemplationis adeo sublimis, adeoque actus, ut fiat habitualis, ita ut quoties anima agit orat, sua oratio fit contemplativa, non discursiva. Tunc non amplius indiget redire ad meditationem, & quae actus methodicos.

XVII. Animae contemplativae privantur intuitu distincto, sensibili, & reflexo IESU CHRISTI duobus temporibus diversis. Primo, in fervore nascente actuum contemplationis. Secundo, Anima amittit intuitum IESU CHRISTI in extremis probationibus.

XVIII. In statu passivo, Exercentur omnes virtutes distinctae non cogitando quod sint virtutes. In quolibet momento aliud non cogitur, quam facere id, quod Deus vult, & amor scilicet simul efficit, ne quis amplius sibi virtutem velit, nec unquam se adeo virtute praeditus, quam cum virtuti amplius amicus non est.

XIX. Potest dici in hoc sensu, quod anima passiva,

& distretata, nec ipsum amorem vult amplius; quatenus est sua perfectio, & sua felicitas, sed solum quatenus est id, quod Deus a nobis vult.

XX. In conficiendo debent animae transformatae sua peccata detestari, & congnate se, & desiderare remissionem suorum peccatorum, non ut propriam purificationem, & liberationem, sed ut rem, quam Deus vult, & vult nos velle propter suam gloriam.

XXI. Sancti Mystici excludunt a statu animarum transformatarum exercitatio ex virtutum.

XXII. Quavis haec doctrina (de puro amore) esset pura, & simplex perfectio Evangelicae in universa traditione designata, antiqui Passiones non proponebant passim invidiam illis, nisi exercitia amoris interesse totam gratia proportionata.

XXIII. Purus amor ipse solum constituit totam vitam interiorem, & tunc exadit unicum principium, & unicum motivum omnium actuum, qui deliberati, & meritorii sunt.

Non intendimus tamen per expressam propositionem huiusmodi reprohibitionem alia in eodem libro contenta ullatenus approbare. Ut auctorem eadem praesentes litterae omnibus facilius innocerent, nec quidem illarum ignorantiam vultis allegare, volumus pariter, & autoritate praefata doctrinam, ut illa ad patras Basilicae Principis Apolloniorum, ac Caecellariae Apostolicae, necnon Curiae generalis in Monte Clitorio, & in Aetia Campi Florae de Urbe per aliquos ex Curatoribus nostris ut movet est, subintendatur, illarumque exempla ibidem affixa relinquuntur, ita ut sic publicae omnes, & singulis, quos concernunt, perinde astant ad se univocum illorum personaliter notificare, & intimare fuisse, utque ipsorum praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu aliquos Not. publici subscripsit, & sigillo personae in Eccl. Dignitate constituta munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud ubique locorum habeatur, quae ipsi praesentibus habebatur, si forent exhibita, vel ostensa. Dat. Romae apud S. M. Majorem sub anno Piscatoris die xii. Martii MDCXCIX. Pontificatus Nostri anno octavo.

J. F. Carl. Albanus.

F I N I S.

I N D E X RERUM, & VERBORUM NOTABILIUM.

Quae in Primo Tomo de Examine Confessoriarum continentur.

Littera N. numerum marginalem designat.

A

Abbasia potest imponere praeccepta temporalia obligantia ad morale, si materia sit gravis, suis monialibus, aut ad veniale, si materia sit levis, n. 201. & 202. Potest etiam imponere praeccepta formalia, ac spiritualia, quae in conscientia graviter, aut leviter obligent, n. 207. ad 212. Abortus non licet procurari etiam ante animationem fetus ad vitandam infamiam, aut occisionem, n. 2120. Neque ad vitandam mortem ex puerperio, ibidem. Praegnantis infans ante licentiam vitae sua procurare abortum, n. 2121. ad 2123. Procuratus abortum foris animae effectu secuto, quaevis penas incurant, n. 2125. ad 2129. Absolutio: V. Forma Sacramenti P. Penitentiae. Absolutio a relictis: V. Casus relictus, Episcopus, locutus. Absolutio a censuris: V. Censura. Absolutio sub conditione de futuro non est valida, n. 2055. Non potest dari ad reincidentiam, ibid. A censuris vero potest, n. 2056. Moribundus, n. 2307. A venialibus, n. 2340. In causa relictis, n. 2372. Abstinencia a feris, n. 2019. A carnibus, n. 2448. Aecidia quid sit, n. 2783. Quando venialis, ibid. Actus interius quando subdantur legi: V. Lex. Actus quatenus elicitur actus virtutum theologiarum, & naturae quando, n. 287. Actus ordinari quando habeantur, n. 3758. Disparati, n. 3761. Actus conjugalis impeditur ex voto, & quando, n. 2464. ad 2477. Ab intrinseco mali, n. 143. Interius, & exterioris, n. 181. Humanus, n. 3725. Voluntarius, ibid. Adjuvatio quid sit, n. 2348. Adjuratio quid, & quot modis potest fieri, n. 1765. & 1766. Ut sit licita, quanam conditiones requirantur, & in quonam consistant, n. 1767. Admiratio distinguitur a scandalo, n. 344. Admixtio quid sit, & quando dividenda pro rata, n. 2350. Adoptio quid sit, n. 4010. Adoratio quid sit, & complex, n. 269. & 270. Licetum est votis, & alio cultu privato, non tamen publico, & ut privatam personam venerari sepulchra fervorem Dei eximia sanctitatis, n. 271. & 272. Advenae si non venerit animo habitandi majori parte anni, non obligantur legibus & conductu in his specialibus locis, nisi adstet scandalum, n. 165. Nec tenentur ad leges locales sui domicilii, dum transierit per loca, ubi illegales non observantur, ibid. Loquendo autem de legibus & praecceptis communibus, alio modo est discurrendum, n. 164. Advenae possunt, sed non tenentur se conformare Officio loci, n. 447. An tenentur ad jejunia locorum, n. 2903. Quantum ad praecceptum communionis: V. Communio. Adversitas defertus ipsius in peccato, n. 1704. Adulterium quid sit, & quomodo in confessione aperendum, n. 2146. Malicia adulterii quando contrahatur, n. 2147. & 2148. Poena adulterii ex iure Canonico quanam sint, n. 2150. Quando adultera non amittit dotem, n. 2143. Advocatus mortaliter peccat, & ad damna utriusque partis tenetur, si defendat causam manifeste injustam, n. 122. Non sic autem, si teneatur causam minus, sed vere probabilem, ibid. Peccat mortaliter, & ad restitutionem tenetur, si defendat articulum ju-

rum cause injustae, n. 124. In aliis vero casibus quando mortaliter peccat, n. 125. Amissio orta ex copula licita se extendit usque ad quantum gradum, ex illicita usque ad secundum, n. 2152. Gradus amittit probabilis est specie differere a gradibus conflaguantibus, n. 2154. Non oritur ex copula sodomica, n. 2180. Alitare privilegium quid sit, n. 3814. De clausula, quae solet apponi in concessione ipsius, n. 3819. ad 3823. Alienatio rerum, & bonorum Ecclesiasticorum in quoniam sensu accipiatur, ut prohibita, n. 846. ad 849. Res, quae alienari prohibentur, quanam sint, n. 850. ad 853. Est prohibita iure Canonico, num. 954. Casus, in quibus alienatio permittitur, quoniam inter, n. 855. Pene contra alienantes extra casus praedictos, & a quibus incurantur, n. 858. ad 865. Casus in quibus alienatio potest fieri obque consentia Apostolica, n. 869. ad 870. Resolvantur plura de alienatione, n. 883. ad 905. Pecunia non est prohibita alienari, n. 906. ad 908. Plura expendantur quaesita, in quibus apparet, posse pecunias, & alia bona pretiosa alienari, vel non, sine assensu Apostolico, n. 911. ad 981. Bulla in alienatione non dispensat de nondum acquisitis, n. 1027. Aluvio quae complex sit, n. 2347. Ambitio quid sit, n. 3774. Moderata appetere non est actus superbiae, aut ambitionis, ibid. Amphibologia quid sit, n. 1729. Anus sanctus ubi esset indigentibus, & quas, n. 2835. Anepithetum quid sit, n. 4321. An ipsum lactetur puella prius ab alio corrupta, quae communiter putabatur Virgo, n. 4123. Apostasia, five publica, five privata sit, est una ex irregularitatibus ex delicto, n. 4420. 6. Anepithetum quid sit, n. 4321. An ipsum lactetur puella prius ab alio corrupta, quae communiter putabatur Virgo, n. 4123. Apostasia, five publica, five privata sit, est una ex irregularitatibus ex delicto, n. 4420. 6. Anepithetum quid sit, n. 4321. An ipsum lactetur puella prius ab alio corrupta, quae communiter putabatur Virgo, n. 4123. Aspectus impediatur a peccato exultantur, & quando, n. 2189. ad 2193. Assuetudo quid sit, n. 2420. & n. 2597. Attritio quid sit, num. 3038. A contritione differt, num. 3059. Quanam iudicatur ad Sacramentum Penitentiae, n. 3061. Avaritia quid sit, n. 3774. Augmentum frumenti, quod fieri solet in horreo, cuius sit, n. 2486. B

Apertus quid sit, & quomodo necessarius, n. 2069. Materia, & forma, num. 2072. ad 2081. Haereticus qui convertitur ad fidem, quando sint reprobandi, n. 2983. Minister quomodo debeat esse ad validitatem ipsius, n. 2983. ad 2990. Subiectum, n. 2991. Dispositio ipsius, n. 2996. Fide recipient, n. 2998. Hefidus, n. 3002. Patris, n. 3003. Dubium in baptismo, n. 38. Incanis, n. 4420. Bellum iustum quando fit, n. 106. Bona capta tam in iusto, quam iniusto bello, cuius sit, n. 2308. ad 2334. Non potest iudici aliter ad invadendum regnum ob usum tantum probabilis, n. 103. Beneficium tenentur sub mortali ad horas canonicas, n. 490. Quando non tenentur, & a peccato mortaliter excusantur, n. 490. & 491. Tenentur ad restitutionem ipsas omittendo, & quando, num. 482. & 494. Restitutio cui facienda sit, n. 496. & 497. Quanam beneficiati tenentur sub mortali ad horas canonicas, n. 503. ad 507. Bene.

Beneficium quid sit, num. 502. Differre a patrimonio, ibid. Beneficia Ecclesiastica dividuntur, n. 1265. ad 1269. Beneficium Ecclesiasticum quodnam proprie dicitur, & plura de eius collatione, & electione, num. 1251. ad 1284. Pluralitas beneficiorum, num. 1285. Plura qualia referuntur circa reditus Ecclesiasticos, n. 1290. ad 1334. Renunciatio beneficii quid sit, & quotplex, n. 1337. Conditionalis non potest fieri, nisi in manibus Pontificis, n. 1338. Renunciatio pura potest ab Episcopo admitti, & sub quibus causis, num. 1344. Penamuratio quando fit, & quae conditiones requiruntur, n. 1347. Pensiones super beneficiis: V. Pensio. Manuale, nu. 504. Simplex, num. 505.

Beneficialis quid sit, & quomodo in confessione explicanda, n. 2182. Habet malitiam specie distinctam a mollicitate, & sodomia, n. 2186.

Bipartita quid sit, n. 443. Quotplex, ibid. Quis defendere potest in ipsa? V. Confessarius Bullae.

Bisphemia, Coniurium in Deum, & Sanctos semper & blasphemia, & in creaturas quando, num. 1440. & 1541.

Bona necessaria, superflua, quantum sint, n. 409.

Bonitas moralis quid sit, n. 7.

Bulla Cruciatæ quid sit, n. 3826. Taxa ipsius, ibid. Extraneus accedens ad locum Bullae, n. 3841. Absolutio a resecratis, n. 3842. ad 3845. Approbatio Confessarii, n. 3849. ad 3851. Receptio Bullae, & Moniales quantum ad privilegia ipsius, n. 3859. Communitatio veterum, n. 3860. Ufus Oratoriorum, n. 3864. Ufus atheniorum, n. 3871. Privilegium vendicium canonicis, n. 3876. Privilegium circa tempus interdicti, num. 3877. Ufus Indulgentiarum, num. 3883. Culla Defensorum, n. 3885. Compositionis, num. 3892.

C.

Cambium, quid, & quotplex sit, num. 2446. ad 2452. Cum recambio, n. 2452.

Canonici quando distributiones lucentur, v. Distributiones.

Capella la collatiya, n. 504.

Cardinalis tenetur ad horas statim, ac scit se esse nominatum a Papa, n. 510.

Castus quid sit, de eius voto, n. 1955.

Causa formatus quid sit, n. 2672. Nullus regulariter tenetur ad damnum, quod per ipsum intervenit, & in quibus casibus, n. 2673.

Causus, in quibus reservatio facienda est, num. 3300. Prudentia, num. 3303. Imprudencia ab excoletis, num. 3309. Decretum, v. Sacerdos. Vile pro Regularibus, n. 3301. Quinam causus ab ipsis reservari possunt, ibi. Pueri ante annum 14. pubertatis non exviantur a reservatione, n. 3309. Vagi accedens ad locum, ubi peccatum est reservatum, non possunt ab eo aboleri, n. 3307. Absolutio, n. 3308. In casibus loci Pontifici reservatis impeditur personaliter adire Pontificem pro absolutione, quid agere debeat, n. 3344. In articulo mortis, seu in periculo probabili, potest quilibet Sacerdos ab omnibus casibus reservationis etiam ob heresim, directe abolvere, n. 3354. Si sit annexa causa, ad quid teneatur penitens, num. 3355. In urgenti necessitate Confessarius inferior potest ab omnibus casibus reservatis, etiam haeresi, indirecte abolvere, n. 3358. Conditiones adducuntur, ut quis abolvatur pro censuris reservationis in causa impedimenti legitimi, n. 3362. Quantum ad potestatem Regularium in reservata: V. Regulares.

Causa septem resecratis, pro quibus suspensio incurritur, n. 3548. Sexdecim resecratis Papae extra Bullam Cense, num. 3549. Vaganti reservati in Bulla Cense Domini, n. 3550. Sex extra Urbem, & in

tra Italiam, Summo Pontifici reservati, num. 3551.

Quinam ipsis commendeantur, n. 3554.

Causus octo reservati Archiepiscopo Romano, n. 3595. In ordine Fratrum Minorum Regularium, n. 3601. Pro Reformatis 13, n. 3602. ad 3608.

Catalogus censurarum, & casuum reservationum, n. 3548.

Censura quid sit, & quotplex, n. 4274. Ad validitatem ipsius quid requiratur, num. 4276. Subiectum, n. 4277. Poenitentiam ferendi quinam habeant, num. 4289. Causae excusantes ab incurfu, n. 4332. Violans, num. 4420. Pueri ante annum 14. pubertatis, an ligentur censuris, num. 4391. Abolvere a censuris quinam possunt, numer. 4334. ad 4337. Licet non constitutus non potest in articulo mortis a censuris abolvere, n. 4386. Nec clericus prima tonsura iniciatus, n. 4386.

Census quid sit, & quotplex, n. 2425. ad 2429. Juris nature quid requiratur ad ipsius, & quid iure Canonico, num. 2430. ad 2436. Ut census personalis, praeter iure Pontificis, sit iure nature iustus, quid attendi debet, n. 2442. Quantitas pensionis in censu, n. 2443. ad 2445.

Censura ad vivum quid sit, n. 4415. Violans, peccat mortaliter, ibid.

Charitas quid sit, n. 2956.

Charitas quid sit, n. 286.

Charitas erga inimicum ex precepto obligat, ut quilibet homo privatus communitate charitatis signa, & beneficia exhibeat, specialiter vero solam ex consilio, nisi adde scandalum, n. 302. Quoniam sine illa signa, & quando teneatur ea sub mortali prestare, n. 303. ad 314.

Charitas erga proximum non sufficit explorari, si abstinens ab actu odii, & erga eundem execratur factio opera exteriora benevolentiae, n. 289. Adignatur ordo in dilectione proximi, n. 291. & 292. Tenetur quis succurrere proximo in extrema necessitate futuram conditione, etiam cum periculo propriae vitae, si sit certa spes illum juvandi, & non sit periculum damni proprii spiritalis, n. 293.

Chores quo generis sint, & quae licita, n. 390. ad 393. Circumflecti differre a Sacramentis nove levis, n. 2497. Non causabat gratiam ex vi, & efficacia sua, ibid.

Circumstantia in confessione aperienda, numer. 664. n. 1855, n. 3127. ad 3137. Notabiliter aggravantes, n. 3145. In inobediunt, n. 3159.

Clerici tenentur servare leges civiles, quae non sunt contrae iuri Canonico, n. 165. Quantum ad coram immanitatem: V. Immanitas realis, & personalis.

An Laicus factus Clericus iudicari, & quare potest pro obligationibus contractis, an delictis commissis, ac Clericatum, n. 724. & 725. Alii duo casus solvuntur circa immanitatem personalem Clerici, n. 726. ad 763. Quid agendum in dubio, an gaudeat, n. 762. ad 780. Quando, & quomodo Clericus traditur potestatis curiae factus, n. 781. ad 789. Quoniam ad eorum personam: V. Pensio. Periculo Clerici: Vid. Excommunicatio. Clericus non potest esse acculator in causa sanguinis, nec testis, & quando, n. 4448.

Consenserunt cum futura successione, etiam si gaudeat suspendi sui laboris, non tenetur ad horas, n. 593.

Codicillus quid sit, n. 2599.

Commeturium si videtur, non videtur Ecclesia, n. 555.

Columnaria licentia, n. 2301.

Commendatarius licentia ad horas, n. 204.

Commodatum quid sit, & quando ab eo potest lucrum quis accipere, n. 2376.

Compensatio est licita, si tres interveniant conditiones, n. 2641. Quando famulus compensare potest, n. 2623. ad 2648. Expensaturus plura quiescit, num. 2650. ad 2663.

Concedere ob solam voluptatem est peccatum, n. 2778. Immoderate etiam est peccatum, n. 2780.

Confessarius Bullae ex facultate a Summo Pontifice ipsi concessa potest in foro conscientiae duntaxat dispensare in impedimento affirmatis, & quando, n. 2242.

Quantum ad reservatorem potest dispensare cum illegitimo habito ex matrimonio invalido ob impedimentum affirmatis ex copula illicita in primo & secundo gradu, n. 4497. Item in bigamia similitudina, & in aliis, & quae excipiuntur, ibid.

Communio quotplex, n. 2914. In Paschate, n. 187. & n. 2917. Vagi, Peregrini, & Advenae possunt ubilibet intra praecipuum tempus praeccepto communionis satisfacere, n. 2919. Communio quotidiana, n. 2921. Non est de iure divino, n. 2923. In Paschate, n. 2924. Viaticum, n. 2924.

Complacencia de actu maiore est peccatum, n. 2286. De malo alterius, prohibite est, non debere explicari in confessione species malis, n. 2286.

Concubinari in occasione proxima, n. 3632.

Concupiscens mulierem, statim ignorans, n. 3719.

Conductor quoniam dicitur, n. 2378.

Confessio quid sit, n. 3004. Qualitates, n. 3005. Examen, n. 3007. Integritas, n. 322. & 3102. Dimittitur, num. 3113. ad 3126. Si occurrat manifestatio complicitatis, n. 3110. Abolentis, n. 3146. In scriptis, n. 3152. Annua, n. 187. & n. 2911. Venialis, num. 2925. De solis confessione, n. 3102. ad 3104. De confessione praesentis, & quam Confessarius, n. 3102. ad 3177. Mandatum in confessione, n. 3059.

Confessarius tenetur abolvere penitentem alias dispotum iuxta sententiam ipsius penitentis, dummodo non est de iure divino, n. 7.

Confessarii in primis confessionibus debent pueros, super quae crederet debent, examinare, & cruciare, n. 278.

Confessarii Monialium quantum ad eorum approbationem, n. 1221. Moniales unius Monasterii non possunt virtute Jubilati, aut Bullae Cruciatæ, eligere Confessarium non approbatum pro illis, sed pro secularibus, aut pro Monialibus alterius Monasterii, num. 1449. ad 1458. Quomodo unus requiritur pro Confessarii Monialium tam ordinatis, quam extraordinariis, & pro quanto tempore possit Confessarius ordinarius designari, n. 1451. & 1452. Integritas Confessarii ordinarii intra Monasterium, in quibus casibus, n. 1453. & 1454.

Confessarius extraordinarius quomodo se gerere debeat, & de eius ingreifu, n. 1455. ad 1460.

Confessarii regulares habent potestatem commutandi, & dispensandi iuramentum, & vota secularium externorum, & quae sunt quinque reservatis, n. 1723. ad 1725. Potestatem ipsorum quoad facultates, & exteros in reservatis, num. 1457. Non possunt dispensare in iuramentis, quae adiacent actibus ex se perpetuis, num. 1726. Ultra omnia restrictio tunc, quid inyangere debeant occidit, num. 2173. Quantum ad approbationem, tam regularium, quam non regularium, num. 3248. Quantum ad jurisdictionem ipsius: Vid. Jurisdictione.

Confessarii Principium, num. 1620. Scientia, n. 1603.

Prudentia, num. 3510. ad 3525. cum Monialibus, num. 3628. In occasione proxima, num. 3635. ad 3664. Cum recidivis, n. 3663. Cum meretricibus, n. 3672. In articulo mortis quinam possunt abolvere, n. 3546.

Confessarius regularius de licentia Provincialium potest dispensare ad petendum debitum, n. 4372.

Confidentia Jubilati, n. 3822.

Confirmatio quid sit, n. 3014. Materiam proximam & remotam, n. 3015. & 3016. Formam, n. 3018. Ministerium, n. 3022. Subiectum, n. 3026. Efficaciam, n. 3031.

Constitutio quid sit, & quando dividenda pro rata, num. 2349.

Constitutio rei unius cum re alterius, quae modis potest contingere, n. 2347.

Conscientia quid sit, n. 8. A syncretis differt, ibi. Instructiva, & proxima regula, iuxta quam homo suas actiones dirigere tenetur, n. 7. Dividitur in rectam, erroticam, dubiam, probabilem, & scrupulosam. ibid.

Conscientia recta quid sit, n. 8.

Conscientia erronea quid sit, n. 9. Ex ignorantia vincibilis obligat ad actum ditatum non obstante inlicita objecti, n. 10. Hinc directa recta non simpliciter, sed secundum quid, ibid. Qui peccat ex conscientia erronea, peccat peccato ejusdem speciei & qualitatis, quam intellectus iudicat, n. 11.

Conscientia erronea ex ignorantia vincibilis obligat tantum ad errorem deponendum, n. 13. Ad vincendum ignorantiam non requiritur diligencia omnis possibilis, sed fieri debet modo humano, & iuxta qualitates materiae, ibid, n. 14. Ignorantia vincibilis redditur invincibilis, si imminet execratio, aut omisio operis, & tu non possis conscientiam deponere, si non ades, quem constituit, n. 16.

Conscientia dubia quid sit, num. 17. Differt ab opinione, num. 18. & n. 21. Dubium est duplex, negativum, & positivum, num. 19. Quid sit, ibid. Ad dubium tria requiruntur, n. 22. Dubium juris, & facti, quid sint, num. 23. Dubium secularium & praedictum, quid sint, n. 24. Qui operatur cum conscientia speculative dubia, non peccat, si praedice iudicat, opus esse licitum & non sibi illicitum, num. 25. Qui operatur cum conscientia practice dubia, peccat peccato ejusdem qualitatis & speciei cum eo, de quo dubitat, n. 26. Assignatur quae regulae iuris ad deponendum dubium, & quomodo sint intelligendae, num. 29. usque ad 34. In dubiis tutior pars est eligenda, quomodo sit intelligendum, num. 35. In dubiis sine facti, five partis, quoad valorem Sacramentorum, tenetur ex precepto tutiorem partem eligere, n. 36. Item quando imminet proximo periculum gravis damni, ibi. in illis materiis quando tenetur, num. 37. ad 39. In dubiis materiae est conditio iudicanda, in quantum materia habeat locum, n. 40. ad 42. Certus de lege, dubius tenens, an actus particularis sit sub ea comprehensus, non ligatur lege, n. 46. Si constet de lege, sed dubies, an est satisfactus, satisfactio tenetur, num. 47. Dubius de legis iustitia, obediens tenetur, n. 48. Certus de lege, dubius, an sit peccata, aut peccata abrogata, lege ligatur, n. 49.

Conscientia probabilis quid sit, & unde dicitur, n. 50. Et 51. Differt a conscientia dubia, & quare, n. 52. Tam administrandum quam recipiendum in Sacramentis non licet sequi opinionem probabilem, relicta tutiori quoad valorem, extra casum necessitatis, n. 57. In casu necessitatis licet, num. 77. Cessante necessitate, si Sacramentum fuit collatum iuxta opinionem minus tutam, aut cum requisitis dubiis, est iterandum sub requisitis certis, n. 82.

Conscientia scrupulosa quid sit, num. 128. Eius signa quantum sint, n. 130. Remedia conscientiae scrupulosae, quae sint, n. 131. Privilegia scrupulosae quae sint, num. 132. Licet operari cum conscientia scrupulosa, manere ferulosa, si iudicetur esse scrupulosa, & commutatur, n. 136. Si probabiliter iudicetur esse scrupulosa, necne, vnde conscientia scrupulosa transit in conscientiam probabilem, n. 137.

Conscientia scrupulosa potest transire in conscientiam eubiam, & quando, n. 138.

Consecratus quid sit, quid requiratur, ut habeat vim legis, n. 237. Triplex est, n. 239.

Consecratus praeter legem quid sit, n. 240. Ut obliget ad mortale, quid requiratur, n. 240. & 241.

Consecratus contra legem quid sit, n. 242. Quando potest dari, n. 243. Duplex potest introduci, & per quid, n. 244. ad 246.

do mortaliter peccet, n. 2620, ad 2622. Quantus furti inter domesticos ad mortale sufficiat, qualis debeat esse, n. 2625, ad 2625. In extrema necessitate non est fur, qui rem alterius furtivum, n. 2637. Qui in extrema necessitate rem alterius furtivum, an teneatur carum restituere, si in pauperem fortunam deveniat, & quando, n. 2638, ad 2640. Mandata, & consensu furtum, quando ad restitutionem teneatur, n. 2100.

G

Abella quid sit, & quid requiratur, ut sit iusta tam ex parte causae efficientis, quam materialis, formalis, & finalis, n. 791, ad 800. Quantum ad valorem, ut sit iusta, quid requiratur, num. 803. Quanam eximatur a solutione ipsius, num. 805, & 806. Princeps potest ab publicam necessitatem gabellam imponere solvendam, necum a Laicis, verum etiam non Ecclesiasticis, & quando, n. 807, ad 816. Gaudium copulae, seu pollutionis, n. 2278. Quis quid sit, n. 3777. Quando fit mortalis, ibid.

H

Haereses institui possunt tam persone private, quam Communitates, si sint capaces, n. 2521. Haereticus pure mortalis de lege, sed de consensu Bullae Canonicae, esse possit, n. 181. Pure externa non subiacet excommunicationi Bullae Canonicae, num. 188. Est autem irregularitatis ex delicto, n. 4420, & 4421.

Hemaphroditus quando contrahere potest, n. 4148. Si superet ut femina, & processu temporis prorumpat in virum, matrimonium est nullum, n. 4149. Si fuerit mortalis proles, professio est nulla, ibid. Homicidium quid sit, n. 2072. Homicidium sui ipsius est prohibitum, numer. 2073. Homicidium negatum, seu indirectum sui ipsius, quando habetur, & quando licitum sit, num. 2075, ad 2080. In bello Navali an liceat Mililibus, quibus nulla est spes hostes vitandi, navim incendere, &c. n. 2081, & 2082. Homicidium alterius quando licitum, n. 2093. Privata auctoritate an liceat tyrannum occidere, n. 2084. Moderamen inculpatae tutelae in homicidio alterius quando habetur, & plurius exemplis explicatur, n. 2095, ad 2098. An liceat praevenerit, occidendo illum, a quo quis est occidendus, n. 2099. Mandans homicidium, quando dicatur homicida, n. 2100. Consensus homicidium, quando dicatur homicida, n. 2101. Restitutio pro homicidio, quando fit, & quibus, n. 2102, ad 2125. Qui homicidium casuale committit, an homicida, & irregularis dicatur, & quomodo, n. 2126, ad 2126. Probabilis esse ille irregularem, atque excommunicatum, qui ex errore unum hominem occidit pro alio, si occisus fit Clericus, n. 2118, & 2119. Hora Canonica quot sint, n. 422, & 423. Quinam sub mortali ad ipsas teneantur, n. 424. Religiosi Chori, & Monachi Choro additio non obligat, ex vi Regulae teneantur sub mortali ad horas praevicinas, si Choro desint, n. 426, ad 426. Causae rationabiles excusantes, ibid. Capellani primarii Monialium, qui quaedam in carum Ecclesiis celebrant, possunt de eorum Sanctis recitare, num. 432. De modo recitandi, vid. Officium Divinum. Beneficium an teneatur, & quando non peccet: vide Beneficium. Hypocrita differt a pigritone, n. 2386. Hypocrita quinam sit, n. 2706. An restituere teneatur beneficia pro hypocrisis accepta, n. 2705.

I

Adantia est mortalis, vel venialis, iuxta qualitatem rei, de qua quis se facit, n. 3768. Inadantia non est narrata, & peccatum committitur ratione simpliciter narratio, n. 3769.

Jejunium Ecclesiasticum quoad substantiam, in quo consistat, n. 2813. Tempus ipsius, n. 2815. Dubitans de media nocte, n. 2816. Jejunare die Dominico an liceat, n. 2818, ad 2828. Jejunium Fratrum Minorum pro qualibet sexta feria, an obliget etiam contingerit. Festum Natalis Domini, v. Fr. Minor. An teneatur in Jejunium ex praecipuo Quamdam gestimam, Adventus, & sexta feria, sub mortali abstinere ab oris, & lacticiis: v. ibid. Quinam ad jejunia Monialium S. Clarae ex vi regulae: v. Monialis. Interceptio, n. 2840. Quantus jejunii, n. 2842, ad 2847. Qualitas, n. 2848. Quomodo non frangat jejunium, & quomodo, n. 2876. Dispensatus ad carnes, an sit dispensatus a jejunio, n. 2882. Collatio, n. 2885. Panis coctus, n. 2889. Causae excusantes a jejunio, n. 2890, ad 2909. Adversus an teneatur, v. Adversus.

Illegitimus dubitans, an sit talis, non teneatur sequi partem rigidiorum, & tutiorem, quod fit talis, n. 39. Immunitas Ecclesiastica quid sit, & quotplex, n. 602, & 604. Quidam casus assignantur, in quibus immunitas Ecclesiastica non suffragatur reis, n. 613, ad 677. Modus pariter assignatur extrahendi reos a locis in casibus, in quibus immunitas Ecclesiastica non suffragatur, n. 690, ad 694. Assignantur poenae male contentabiles ad carnes, in quibus immunitas Ecclesiastica suffragatur, n. 695, ad 703. Immunitas localis duo continet iura, & quae, n. 605, & 608. Quanam sint, quae gaudent hac immunitate, n. 606.

Immunitas asyli, & refugii, differt ab immunitate politica, & civili, n. 606. Loca, quae gaudent hac immunitate, assignantur, n. 610, ad 617. Efficacia immunitatis refugii, quot sint, n. 635, ad 639.

Immunitas realis, cui competat, n. 704, & n. 604. Eius quatuor, quot generis sit, & quae bona sint ipsi subiecta, n. 704, ad 713. Violantes immunitatem Ecclesiasticam realem, incidunt in excommunicationem, & in quam, n. 714. Quinam sunt, qui hac immunitate reali gaudent, n. 715, ad 718. Immunitas personalis quid sit, n. 719. Efficacia, quot parit, quinam sint, n. 720, ad 724. Violantes ipsam immunitatem personalem, incidunt in excommunicationem Canonicae, quando, n. 725, & 727, ad 730. Privilegio fori quinam gaudent, n. 731, ad 733. Assignantur plures casus, in quibus Clericus constituitur in facris, ex iure Canonico non gaudet immunitate exemptionis a poenae fori secularis, & ad nocere solentur tributa, n. 735, ad 735. Alii casus etiam assignantur, in quibus minister laicus Clerico non dignatur, n. 736, ad 746. Plures casus resolventur de Clericis in ordine ad immunitatem personalem: v. Clerici.

Impudicitia in quoniam consistat, n. 2187. Improbatio non est ex se mortalis, nisi fiat cum expressa relatione ad Deum, sur cum deliberato desiderio damni proximi, n. 1541. Improbatio non possunt inficio domino mutare de propriis, sibi retinendo grana decem pro unia, n. 2247. Incestus quid sit, & in quoniam quis malitia consistat, n. 2152, & 2153. Qui post copulam incestuosam contrahere vult, quid facere debeat, n. 2155, & 2156.

Indulgentia quid, & quotplex, num. 3784, & 3787. Parialis, ibid. Translato scilicet quoad officium, & forum, transferitur etiam Indulgentia, & quomodo, n. 3793. Potriuncula applicari etiam potest pro defunctis, n. 3795. An in aliis Ecclesiis Ordinis possit pro eccle licet licet, toties, quoties, n. 3799, ad 3801. Explicatur, v. Indulgentia, n. 3801. Communicatio Indulgentiarum, n. 3806. Indulgentia viae Crucis, n. 3807. Decretum de apocryphis Indulgentiis, n. 3812.

Inobedientia quid, & quotplex, num. 3712. Formalis semper invenitur, multatim graevam, et etiam materia sit, n. 3716.

Inordinatus concubitus in quoniam consistat, & quando potest esse mortalis, n. 2170.

Intentio in Sacramentis: v. Sacramentum. Inquisitores in Regni Hispaniae & Siciliae possunt abstinere ab harenis etiam in foro interno conscientiae, n. 3547.

Interdium quid, & quotplex, n. 4401, ad 4405. Ab excommunicatione, & a suspensione differt, n. 4402, & 4405. Efficacia, n. 4408. Violatio, num. 4412, & 4413. Interdicere quis potest, n. 4414. Quinam possit interdium tollere, n. 4415.

Invidia quis sit, num. 315. Et mortalis ex genere suo, excusatur vero a mortali ratione levitatis materiae, & ex defectu plene advertentiae, & deliberationis, ibid. Satis clare distinguitur, & explicatur, n. 316, ad 320.

Ira quid sit, n. 3776.

Irregularitas quid, & quotplex, n. 4417. Per abrogationem contracta, & quomodo dispensari possit, n. 2127. Ut incuratur, quid requiratur, n. 4418, & 4419. Irregularitates ex defectu septem, n. 4420. Ex defectu octo, n. 4427. Ob multationem quando incuratur, n. 4442. Irregularitas tollitur, n. 4442. Dispensatio quinam possit, num. 4475, & defectu corporis, n. 4494.

Jubilaei virtute conceduntur plures facultates, & quae, n. 3825. Peccata concessa relevata in confessione, & quibus potest virtute ipsa absolvi, & quando, n. 3825. Opera praescripta, n. 3830. Quantum ad visitationem, n. 3834. Jubilaei anni sancti, v. Annus Sanctus.

Judex, si causa mature examinata inveniat unam partem esse probabiliorum, non potest decidere iuxta minus probabilem, n. 108, ad 111. Si fit moraliter certus de probabilioritate sua opinionis, non potest ferre iudicium alicui subicere, n. 112. Et si teneatur in criminalibus, in causis criminalibus tamen potest ferre opinionem directam minus probabilem, si opinio reflexa sit probabilior, n. 113. Non possit condemnare reum legitime per testes convictum, quem tamen privata scientia nosset esse innocentem, & probabilius sustinet debet, quam opposita sententia, n. 114, ad 119. Judex inferior non potest condemnare eum, quem seise esse reum, licet non probetur per testes, n. 120. Judex vero supremus potest, n. 121. Judex inferior de gradibus Clericum non dignatur, & tradens brachio seculari, irregularis non est, n. 4456. Plura quaerita circa hoc adducuntur, & resolventur, n. 4466, ad 4471.

Judicium temerarium quid sit, & quid requiratur, ad hoc, ut fit mortale, n. 2748, ad 2753.

Juramentum quid sit, & quid fit verum juramentum, n. 1522, ad 1527. Dividitur, n. 1528. Ut licitum fiat, quid requiratur, & quando fit peccatum, n. 1539, ad 1508. An liceat exigere juramentum ab eo, quem certo scis esse peccatorem, n. 1569, ad 1581. Certitudo ad veritatem juramenti requiritur ex parte jurante, quando habetur, n. 1583. Ex parte jurantis, n. 1587. Acceptatio cum juramento, & quomodo, n. 1599, ad 1603. Juramentum dolosum quot modis fieri potest, & quando fit peccatum, n. 1605, ad 1616. Juramentum incautum quid sit, an obliget, & quando, n. 1617, ad 1632. Quomodo confirmatur contractum, quid fit, n. 1634. Juramentum per se hanc, quid sit, n. 1634. Juramentum confirmatum contractum, quid fit, n. 1635. Juramentum nullum confirmat contractum, n. 1636. Ad 1640. Assignatur regula generalis certa pro quovis contractu, sive iure naturae, sive iure positivo invalido, n. 1641, ad 1644. Juramentum coactum

quid fit, & quando obliget, n. 1645, ad 1652. Juramentum error, vel dolo extortum, quid fit, & quando pro ipsum contractus sit validus, n. 1653, ad 1668. Quoties regule assignantur pro interpretatione juramenti, n. 1669, ad 1710. Conditiones in juramento promissorio, n. 1701, ad 1703. Dubium in juramento, n. 1711. Juramenta in utilitatem hominum praestita, quinam irritari possunt, n. 1716, ad 1718. Juramenta in Dei gloria praestita, quinam possunt commutari, dispensari, & irritari, n. 1721, ad 1726. Per tres responsiones ad unum quatuor explicatur essentia juramenti iudicialis, & quando res excusatur a perjurio, & a mortali, n. 1740, ad 1764.

Justificatio Ecclesiae factus actus internus, n. 181. Confessio, n. 3249. Non sufficit ad ipsam conferendam ratiobilitate de futuro, bene vero de praesenti, n. 3254, & 3255. Error communis cum titulo colorato dat jurisdictionem, n. 3256. Confusio communis dat jurisdictionem, n. 3174. Ecclesia dat jurisdictionem Confessorio abolventi ex opinione vera & practico probabili circa jurisdictionem, n. 3279.

Lux quid sit, & quotplex, n. 2287. Juramentum quid sit, & quotplex, n. 1518, & 1549. Patrono quoniam competat, n. 1550. Praesentia a patrono, sive laico, sive Ecclesiastico, quomodo fieri debeat, n. 1553, ad 1557. An patronus teneatur praesentare dignitatem, n. 1558. Juramentum quid, & quotplex fit, n. 2354. Sola communitas, si violatur, onus restitutionis parit, & excommunicatio adducitur, n. 2355.

L

Lacticia in diebus Quadragesimae prohibentur, L n. 176.

Largitio numerum est prohibita, & cui, n. 990. Paenam quoniam sint, n. 992. Quantitas donandi, pro qua superior possit sibi, & suis licentiam concedere quoniam sit, n. 1008, ad 1011. Causa virtutis non est prohibita donare, n. 1012, ad 1017. Ratione elementariae possunt Religiosi etiam cum licentia superiorum superfluum abique lesione paupertatis aliquid dare pauperibus, & quomodo, n. 1018, ad 1023. Causa mortis non potest Religiosis, aut Monialis aliquid largiri, & quomodo intelligendum sit, n. 1025, & 1026.

Legatum quid sit, & quotplex, n. 2542. Regula in legatis servanda, n. 2552. Resolvitur quoniam causam, n. 2559, ad 2569. Legatum cessat, n. 2570, ad 2574. Judex competens in legatis, n. 2575. Legata commutari quis potest, & quando, n. 2579, ad 2594.

Legata Fratrum Minorum, vide Frater Minor. Legitima debetur filijs legitimis, tam ex bonis patris, quam ex bonis matris, & a quibus teneatur praesentia, n. 2051, ad 2054. Legitimus defunctus, quoniam irregulatus faciat, n. 4434, & 4438.

Lex quid, & quotplex sit, n. 141, & 142. Lex positiva a naturali differt, & quare, n. 143. Lex positiva quid sit, n. 144. Lex positiva humana, alia est Ecclesiastica, alia secularis, & quae sint, n. 145. Lex civilis quando opponitur canonice, observanda est canonica, n. 146. Subiectum legis est homo quoniam requiratur conditiones, & quales, n. 148. Ut obliget sub mortali, duas requiritur conditiones, & quales, n. 149. Lex positiva humana tamen obligat, n. 150. Prudentia in legibus ferendis, n. 151. Lex scilicet legem prohibentem fed non ponam, in foro exteriori obligatur ad illam, n. 152.

352. Regular, & constitutiones Religionum non obligantes ad peccatum, non sunt leges proprie dicte; n. 233. Lex non potest derogare, sed solum irritans, non ligat ad culpam, n. 44. Particulae irritantes aliam quænam sint, n. 136. Hæc clausula, *adser fieri non possit*, regulariter est irritativa, n. 137. Potest esse irritativa, quando aliter resulsatur sensus aliosum legis, ibid. Lex, quæ acce constringit legislatori & iudicis, etiam legislatores obligat vi directiva, & ad culpam, n. 161. Omnis lex pœnalis, præsertim Ecclesiastica, & spiritalis lata, probabilis est, quod obliget sub mortali, si materia sit gravis, num. 177. Lex pœnalis obligat ad poenam statim subeundam, si poena non requirit actionem; fecus vero, si actionem requirit, num. 179. Quando actus interni subdatur legi humane Ecclesiastica, n. 181, ad 192. Lex sine rationabili causa non accipitur obligat in conscientia, n. 191, ad 196. Declarationes S. Concilii Tridentini in authentica forma exhibite, habent vim legis, num. 214, ad 220. Lex humana cessat pluribus modis, & quibus, num. 212, ad 226. Abrogatio legis per consuetudinem, v. Consuetudo.

Libellus, seu contractus libellarius, quid sit, n. 238a. Differt a venditione, & emptione, ibid.

Libertas cessit legi, n. 42. Nemo est expoliendus libertate ob obligationem dubiam, sed in dubio non lex adest, aut præceptum, manet in possessione libertas, n. 43. Libertas ad peccatum mortale requisita, n. 272b.

Libertina valide matrimonium contrahere potest cum libero, n. 407.

Litteras injuriose aperire, est peccatum mortale, & quando, n. 278.

Locus ultra triennium est prohibita, & quando, n. 374, ad 381.

Locus quid sit, n. 378.

Locus sacer, quid pro eo intelligatur in ordine ad effectum rescisus, n. 354, & 355. Quot modis ladi potest, n. 359, ad 363.

Ludus quid sit, & quomplex, n. 266b. Conditiones ipsius, ut sit licitus, n. 268b. Quam per ipsum restituere teneatur, n. 269, ad 263.

Luxuria quid sit, & quæ sint ejus species, n. 223, & n. 377-5.

M

Materia Sacramentorum in genere: v. Sacramentorum. Materia baptismi v. Baptismus. Confirmationis: v. Confirmatio. Sacramenti Penitentia: v. Penitentia. Extrema unctionis: v. Extrema unctio. Matrimonium: v. Matrimonium.

Matrimonium quid sit, n. 394b. Plura de ipso, num. 391, & n. 396a. Eius requisiti, n. 395b. Ministri, n. 399a. Materia & forma, ibid. Effectus, ibid. Matrimonium ratum, & consummatum, n. 395c. Iria bonæ, n. 395b & n. 199. Fines, n. 228b. Matrimonium cum ignorantiâ impediens, n. 235b. Consensus conditionatus, num. 396a. Matrimonii denunciatione, num. 399b. Benedictio Sacramentalis quando suscipiatur a sponsis, num. 397a. Matrimonium invalidum revalidandum, n. 407, & num. 424a. Indissolubilitas, num. 420, ad 422. Matrimonii causa esse favorabilis, num. 437b. Usus matrimonii, & de aliis obligationibus conjugatorum, n. 436b. Impedimenta, n. 398b. Impedimenta sex, num. 398a. Crimina impediencia septem, ibid. Expenduntur quidam casus practici quantum ad votum, n. 398a, ad 399. Dirimentia, 14, num. 399b, 399c, n. 3997. Expenduntur quidam casus practici circa errorem, n. 409a, ad 409c. Conditiones, n. 401b, & n. 401c. Cognatio, n. 403b. Legalitas, n. 403a. Spiritualitas, num.

4032. Naturalis, n. 33. Crimen, n. 404b. Quidam casus practici resolvuntur circa crimen, num. 404b, ad 409b. Cultus aliarum, n. 4051. Vires, & metus, n. 4055. Ordo, n. 4062. Quidam casus practici resolvuntur circa Ordinem, n. 4077, ad 4099. Ligamen, n. 4107. Honestas, n. 4113. Affinitas, n. 4120. Resolvuntur quidam casus practici circa affinitatem, num. 4120, ad 4124. Impotentia, n. 4127. Matrimonium eunuchorum ob Impotentiam, n. 4134. Matrimonium impuberis, n. 4143. Hermaphroditus, n. 4148. Parochus, & testes, n. 4150. Quibus casus practici resolvuntur quantum ad Parochum, n. 4159, ad 4172. Qualitas necessaria in testibus, num. 4174, & 4175. Rapta mulieris, n. 4377. Dispensare in matrimonio, n. 4178, v. Dispensatio: Quis dispensare potest in impedimentis: v. Summus Pontifex, Episcopus, Commissarius Bullæ.

Mandans fieri homicidium: v. Homicidium.

Mandans fieri emptionem, & venditionem, n. 247a. Plures casus practici de ipso resolvuntur, ibid. 249b. Qui mafarius non est, n. 2487.

Medicus tenetur tutiorem adhibere medicum, si possibilitas adstet, & quando, n. 101.

Mensuram quid sit, & quomplex, n. 278a. Conscientiam instrumentum simile, n. 278b.

Mecus gravis cadens in vitam contentam excusat a præcepto pudicitie, n. 289, ad 292, num. 221. Non excusat autem, si id cadat in majus Reipublicæ damnum, vel si adstet contemptus Legislatoris, num. 223. Nec a præcepto positivo divini respiciens bonum commune, n. 224.

Nec a præcepto naturali negativo prohibente tenet ad intrinsecam malam, num. 225. Nec etiam excusat a culpa committentem, & proxime cooperantem ad actiones intrinsece malas, & quæ nulla valent ratione cohærenti, num. 227. Mecus in vocis, videtur.

Miles, nisi est de injuria confectus, potest præsumere bellum esse iustum, n. 207.

Minister laicus, in quibus casibus Clericum capere potest: v. Ministerialis personalis. Minister Baptismi: videtur. Baptismus. Confirmationis: v. Confirmatio. Sacramenti Penitentia: v. Penitentia. Extremæ unctionis: v. Extrema unctio. Matrimonii, vide Matrimonium.

Missæ, qui obligentur ad ejus auditionem ad satisfactionem præcepti, n. 278b. Quantum requiruntur ad satisfaciendum præcepto, n. 279b, ad 280a. Causæ excusantes ab auditione ipsius, n. 282, ad 289.

Monasterium an teneatur solvere debita de suo Religioso contracta, vide Religiosus. Monasterium viturum quoad loca claustrata, quænam personæ prohibentur ingredi, & quænam sint exceptæ, n. 1481, ad 1490. Monasterium Monialium, quænam personæ prohibentur ingredi sub censuris, & quibus potest Ordinarius licentiam concedere, nu. 1491, ad 1507. Conditiones præscribuntur pro monasteriis, in quibus ex consuetudine solent admitti educandæ, n. 1507, ad 1512. E Monasterio non possunt Monachi proficere egredi, & in quibus casibus a jure penitus est egressio, n. 1514, & 1518. Quibus censuris incurritur ob violationem claustræ, tam quoad ingressum, quam quoad egressum, n. 3482, ad 3508. A quibus absolvi possunt, ibid.

Monopolium quid sit, & an licitum, n. 2504.

Moniales Sanctæ Clare an teneatur ad Officium Defundorum: vide Officium Defundorum. An teneatur sub mortali ad jejuniæ regule, n. 283, ad 283b. Moniales S. P. Domini an teneatur ad Officium Defundorum: vide Officium Defundorum. An Moniales omnes teneatur extra Chorum recitare Officium Defundorum, ad quod tenentur titulo justitiam in Choro v. ibid. Quantum ad pauperem esse

v. Pau-

v. Pauperes religiosi. Quæntum ad vitam communitatis, v. Vita communis. Monialis si transeat de uno ad aliud Monasterium, an etiam debeat transferri 408, n. 1107. Plura adnotantur de ipsi circa ingressum Monasterii, Novitiatum, & professionem, & electionem Abbatissæ, n. 1388, ad 1420. Quantum ad Confessarium, v. Confessarius. Monasterium curam quoad claustrum: v. Monasterium. Alioquin cum eis quantum ad seculares, n. 1454. quantum ad Regulares: v. Regulares. Moniales exemptæ a censuris reservatis ab Episcopo subduntur censuris reservatis 2007 pro Regulari, n. 2166, & 3417. Monialis egressa e proprio Monasterio, & ingressa in aliud contiguum urbanitatis gratia, & incurrat excommunicationem contra egredientes & ingredientes, n. 3517, & 3538. An possit recitari Monialis absolvi e censura per egressum virtute Bullæ Cruciatæ, n. 3539. Quantum ad privilegia Bullæ pro Monialibus: v. Bulla Cruciatæ.

Mons pietatis quid sit, & quomplex, n. 2406, & 2407. Quot conditiones ad ipsum requirantur, ibid. Quantum exigere potest a mutuario sine usura, n. 2408, ad 2417.

Mortem quando liceat desiderare sibi, & aliis: v. Oidium.

Mulier quando sit iuxta qualitatem personæ, & usum communem, quando peccet, n. 331, & 332.

Mutuum quid sit, n. 2375. Titulo justitiam in ipso potest reportari lucrum sine usura propter defectus rationes, n. 2393, ad 2418.

N

Necessitas ad elemosynam largiendam: v. Elemosyna.

Negotiorum quid sit, n. 2361. Est prohibita Clericis, & Religiosis per se ipsos, minime facta per alios, ibid.

Nephytri irregulares sunt ex defectu animæ, n. 447.

Notarius publicus peccat, si juramentum violat, & in quibus aliis casibus, n. 126.

Notus quando prohibentur fieri, n. 2917. Beneficium ipsarum, n. 3977.

O

v. Pau-

Obedientia quid sit, & ad quid teneatur per eam Religiosus, n. 267, ad 267.

Occasio proxima & remota quid sit, n. 3635. Proxima potest reperiri in quolibet peccato mortali, n. 3638. Qui est in occasione remota, potest absolvi, num. 3640. In occasione proxima involuntaria, potest etiam absolvi, & quando, n. 3641. In occasione proxima voluntaria, quam quis libere potest repellere, & non vult, absolvi non potest etiam semel, n. 3642. Qui habet occasionem proximam voluntariam in propria domo, vel extra, quando potest absolvi, n. 3644, ad 3646. Ab occasione proxima extrinseca repellenda non excusat causa aliqua utilis, aut honesta sed sola impossibilitas physica, aut moralis, n. 3641. Qui non potest repellere occasionem extrinsecam, teneatur vitare periculum formale peccandi, & quomodo, n. 3653. Plura resolvuntur de ipsa occasione proxima, n. 3659, ad 3664.

Occidit indirecta innocentes potest scire excusari, n. 226.

Oidium quomplex sit, n. 295. Quomodo in confessione est aperendum, n. 296, & 297. Non peccat qui ibi, vel alteri mortem desiderat naturalem, & gravem infirmam, miseriam, & cetera vitanda, n. 298. Peccat autem graviter, si ob leves molestias ipsam exoptet, si ratio mortis primi non excuset, ibid. Non peccat, qui desiderat mortem

Examen Ecclesiæ.

naturalem proximo ingens malum inferenti, vel resistit de bono proximo, in quantum id in altiorum damnum reducere, n. 299.

Officium Divinum, quantum ad ipsum recitandum sine obligati: v. Hora Canonica. Recitatio ipsius qualis debet esse, n. 433. Quænam intentio requiratur, n. 434. Quomodo recitari debeat, n. 435. Requiritur attentio interna, & qualis, n. 446, ad 443. Satisfactionis, si attendas, quantum moraliter potest, quamvis ob focis, ut in choro occupant oblixi esse percipiunt, n. 444. Qui in choro occupantur in libris parvulis, aut in præstando thure, satisfactionem, si alios sanctulos omittant, n. 445. Si recitentur de uno Sancto pro alio involuntarie, non tenentur recitare, n. 448. Si recitavit ex errore Martinum, & A. Augusti de uno Sancto, detecto errore religiosus est, si recetis, n. 449. Occupatus per duodecim horas diei, non proinde est liber a recitatione Officii, sed debet attendi qualitas occupationis, n. 451. Si ex causa recitare non valet majorem partem Officii, potest autem reliquam, tenens ad illam, n. 454. Quænam infirmitas excuset a recitatione Officii, n. 456, ad 458. Hora recitandi Divinum Officium, n. 459, ad 461.

Officium Defundorum, & Virginis, Moniales S. Clare non tenentur recitare, nisi tempore ex Ordinario Romano statutus, n. 464. Officium Defundorum die Animarum obligat sub mortali ens, si utatur Breviario Romano, n. 465. Moniales S. P. Domini non tenentur sub culpa ad Officium Defundorum semel in hebdomada recitandum, n. 469, ad 488. Moniales omnes non tenentur extra Chorum recitare Officium Defundorum, quod titulo legitur tenentur pro benefactoribus recitare in choro, nisi extra speciale præceptum, n. 489.

Opera mortua, & mortificata, quænam sint, n. 3191.

Opinio, alia est vere probabilis, alia tenetur probabilis, & quando, n. 53. Unus auctor potest facere opinionem vere probabilem, & quando, n. 56, ad 68. Quando agitur de sola honestate actionis, ad licita fit, vel non, licetum est sequi opinionem minus probabilem, & minus tutam, relicta probabiliori, seu tutiori, n. 59. Variæ rationes adducuntur ad hoc probandum, & objectiones solvuntur, n. 60, ad 70. Opinio probabilior differt a tutiori, & quare, n. 77. Potest unus sequi opinionem probabilem alienam, n. 72. Non licet sequi opinionem minus probabilem, & minus tutam, relicta probabiliori, & tutiori, si exinde sequatur certum injuria, aut periculum gravis mali ibi, aut tertio, vel si adstet conventio, aut lex in contrarium, n. 74. In Sacramentis, & tam administrandis, quam recipiendis extra casum necessitatis, non licet sequi opinionem probabilem minus tutam, relicta tutiori, quoad jurisdictionem ministri, n. 85. Si vero opinio probabilis addatur circumstantia, quæ reddat iustificatam moraliter certam, licet, ibid. Qualis potest esse ista circumstantia, declaratur pluribus exemplis, n. 85, ad 100.

Ordo sacer valde sumptus dirimit Matrimonium post ipsam contractum, n. 406c. Est impedimentum dirimentem, teneatur vitare periculum formale peccandi, & quomodo, n. 3653. Plura resolvuntur de ipsa occasione proxima, n. 3659, ad 3664.

Oscitio indirecta innocentes potest scire excusari, n. 226.

Oidium quomplex sit, n. 295. Quomodo in confessione est aperendum, n. 296, & 297. Non peccat qui ibi, vel alteri mortem desiderat naturalem, & gravem infirmam, miseriam, & cetera vitanda, n. 298. Peccat autem graviter, si ob leves molestias ipsam exoptet, si ratio mortis primi non excuset, ibid. Non peccat, qui desiderat mortem

v. Pau-

2222. ad 2226. Oculi, & amplexus superfluitas, facta urbanitate causa, & in signum benevolentie, sunt licita inter sponsos de futuro, num. 2227. ad 2229. Ob delectationem veneream inter sponsos de futuro sunt mortalia, num. 2230. ad 2237. Oculi, & amplexus ob delectationem naturalem, & generaliter oculi pressa, sunt mortalia sponso de futuro, n. 2177. Oculi, & amplexus istos, & venerea inter conjugatos extra adum conjugii, non sunt mortalia, n. 2239.

P.

Parentes quid prorsus teneantur filiis, n. 2041. ad 2050. Assignantur casus, in quibus pater potest filium exheredare, n. 2051.

Parlamentum Regni Siciliae, & Neapolit. quid sit, & quomodo ad ipsum concurrat, n. 819. Pro justitia ad ipsum requiritur iusta causa, n. 820. Fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia, atque etiam Reformatorum, & Cappucinorum, ad donativum ipsius non teneantur, n. 823. & n. 813. Numerus quantum ad suffragia requisitus, n. 824. & 825. Si conclusio in ipso est iniusta, quinam sint, qui peccent, & ad restitutionem teneantur, n. 826. ad 834. Praxis Parliamenti quinam sit, n. 836. ad 845.

Parvitas materie quid sit, n. 3705. A mortali excusans non datur in omnibus materis, & in quibus, n. 3706.

Parvitas quid sit, n. 500.

Paupertas religiosa quid sit, n. 1034. Religiosus absolute sine laesione paupertatis potest res tenere, & de illis disponere dependentes a voluntate sui Superioris, n. 1036. Licentiam ad debitum usum paupertatis requiritur in recipiendo, & quinam Superioris possint concedere, n. 1037. Qualis debeat esse ista licentia, n. 1039. Plura resolvuntur de paupertate religiosa, n. 1090. ad 1094. Religiosus, & Moniales, an possint habere pecuniam seu annuos redditus in usus honestos, & licitos, & ex iusta causa, de licentia Superiorum, ad eorum numerum revocabilia, & quale debeat esse pecuniam, n. 1055. ad 1077.

Paupertas Minorum quinam dicatur, & quid per ipsam prohibetur, n. 1131. ad 1148. Ratione ipsius an possit Frater Minor subditus pro suis necessitatibus ad denarios recurrere, & quid sit observandum, n. 1149. ad 1159. Assignantur modi, quibus providendum est necessitatibus Fratrum Minorum cum observantia Regula, n. 1160. ad 1171. Non licet Fratri Minori pecuniam expendendam tangere lino, aut charta involvatur, nisi in casu necessitatis, n. 1162. ad 1177. In casu necessitatis potest Frater Minor denarios petere, & accipere, & expendere, & quinam possit esse casus, n. 1177. ad 1179. Quomodo Frater minor expropriari debet, n. 1180. ad 1183. Legata Fratrum Minorum sunt iusta, & licita, a Testatore relicta, & que forma observari debet, n. 1185. ad 1197. Solvitur per plures decisiones Sac. Congreg. & Sedis Apollitice sac. decreta, n. 1197.

Peccatum contra naturam quid sit, & quod eorum species, n. 2163. Philosophicum distinguitur a Theologico, & quomodo, n. 3674. Theologicum quid, n. 3692. Dividitur, n. 3694. Materiale, & formale, n. 65. Vulnera, &c. n. 3677. Mortale, & veniale, distinguitur, n. 3699. Mortale, & veniale per accidens, n. 3703. Qui concipit mulierem, cuius statum ignorat, aut in communi, n. 3719. Sola consideratio malitiae in genere, n. 3722. Qui dicit, *Polo committere omnia venialia*, mortaliter peccat, n. 3725. Ad mortale quid requiritur, n. 3728. Excusat impotentia, n. 3739.

Distinctio specifica peccatorum a quoniam desumitur, n. 3745. Numerica, n. 3747. Numerus pro inquirendo confessionibus, n. 3697. Peccata a baptismo, & in baptismo, n. 3698. Mortalia dubia, n. 3040. Teneo domum ad iudicandum, quando fit peccatum, & cooperatio ad ipsum, n. 391. ad 404. Cooperatio materialis ad ipsum, quando fit, n. 345. Non licet ministrare indifferentia, qui committit in malum usum ordinatur, nisi consuetudo, quod ille sit bene usus, n. 350. ad 353. Licet tamen, si in bonum usum ordinatur, nisi consuetudo de abusu peccatis, n. 354. & 355. Plura solvuntur, in quibus in ministratore non indifferenter datur, vel non datur causa a peccato excusans, n. 359. ad 373. Duo, quatuor resolvuntur circa cooperationem ad peccatum, n. 374. & 375. Determinatio ad majus malum, probabilius est licite considerari minus, n. 376. ad 381. Loquendo de malis ab intrinseco, non licet parare minus malum ad vitandum majus, secus autem loquendo de malis ab extrinseco, n. 382. & 384. Quando licet peccare a maleficio solutionem maliciei, n. 386. ad 389.

Pecunia alienatio, v. Alienatio.

Pensio quid sit, & quotiens, n. 1361. Pensiones super beneficiis, quis imponere potest, n. 1393. Pensio a quo, & cui solvenda, quae ad extinguitur, n. 1375. & 1376. Pensio Clericis non potest vendi sine simonia labe, bene vero pensio laicalis, n. 1377. Pensione jam collata, an possit Princeps imponere censuram, ut partem sibi, vel alteri solvat, n. 1385. & 1387. Pensionarius an teneatur ad horas Canonicas, n. 508. & 509.

Pensio formale proximum quid sit, n. 3637. Materie, qui remouetur, n. 3638.

Perfona sacra quid sit, n. 551. Quae modis laici potest, n. 553.

Perjurium quid sit, n. 1559.

Pietas est charitatis species, n. 2036. Distinguitur ab ipsa charitate, & per quid, ibid.

Pignus quid sit, & quando quis ipso uti potest, n. 2387.

Plagium quid sit, n. 2159. Addit supra furtum malitiam specie distindam in confessione explicandam, n. 2616.

Poenae simoniacorum, v. Simonia. Poena contra duelum, v. Duellum. Poena adulterii, v. Adulterium. Poena contra procurantes abuteri foris ammitti, v. Ad. Abortus. Contra raptores quinam sint, vide Raptus.

Poenitentia pro homicidio, n. 2113. Poenitentia duplex, n. 3034. Sacramentum, n. 3035. Partes, n. 3036. Materia, n. 3037. Forma, n. 3051. ad 3057. Minister, n. 3119. Sacramentum Poenitentiae validum, & informae implicat, n. 3081. ad 3093. Poenitentiae commutatio, n. 3199. Probabiliter est commutari non posse poenitentiam non auditam factam in confesso peccatis prioribus, n. 3204.

Poenitentiarie sacrae instructio pro Parochis, & Confessoribus, pro casibus, in quibus absolvi, vel dispensatio spectat ad ipsam, seu ad Sedem Apostolicam, n. 257. Adducuntur formulae ad dispensationem petendam, n. 258. & 259. Forma dispensationis, n. 260. Eius expositio, n. 261. ad 265.

Pollutio quid sit, & quomodo explicanda in confessione, n. 2164. In fornicis quando fit peccatum, n. 2167.

Possessor bonae fidei non tenetur rem, quam possidet, restituere pro dubium superveniens, quod fit alterius, n. 40.

Præcepta decalogi. Per nomen decalogi quid veniat, n. 266. A liquis sunt primae tabulae, alia secundae, ibid.

ibid. Sunt observanda etiam cum periculo vite, quia sunt præcepta divina naturalia, n. 267. & n. 143. Alia sunt negativa obligantia semper, & ad semper, alia positiva obligantia semper, at non semper, n. 267.

Præscriptio quid sit, & quid requiratur ad licite præscribendum, n. 2345. Quotiam tempus requiritur in quacunque prescriptione, n. 2346. ad 2344. Contra omnes Missarum probabiliter est non posse dari prescriptionem, n. 2345. Exemplum prescriptionis adducitur, n. 2346.

Præbentia, quantum ad lucrationem distributionum, v. Distributiones.

Præteritum rei quotiens fit, n. 2461. Quando crescit, & decrescit, n. 2462. & 2463. Quomodo per licitum fit vendere rem, n. 2456. ad 2477.

Procurator peccat, si nomen clientis juret ab eo non informatum, cum periculo pererandi, & in quibus alius casibus, n. 126.

Promissio quid sit, & quando obliget in conscientia, n. 2464.

Propositiones 45. ab Alexandro VII. damnatae, n. 1. Ab Innocentio XI. 65. n. 2. Ab Alexandro VIII. damnatae 31. n. 4. Aliae duae ab eodem damnatae de peccato philosophico, n. 3.

Propositum de non peccato requiritur ad valorem Sacramenti poenitentiae, tam in attritione, quam in contritione, n. 3072.

Proximus quinam sit, n. 290. Charitas erga eum, v. Charitas.

Psalmi Penitentiales & Graduales non obligant etiam in choro illos, qui Breviario Romano utuntur, n. 462.

Pueri ante usum rationis nulli ligantur legibus, n. 260. Post usum rationis obligantur præceptis divinis, & Ecclesiasticis, ibid. Aetate annum 14. Pubertatem non eximuntur a reservatione, v. Casus reservati. An ligentur censuris, v. Censura.

Q.

Quarta falsicia, n. 2537. Trebellianica, n. 2539.

R.

Rapina quid sit, n. 2515. Supra malitiam iniustitiae furti addit injuriam, & ibid.

Raptus quid sit, & quid ad ipsum requiratur, n. 2158. ad 2166. Poena contra raptorem ex jure Canonico, quinam sint, n. 2161.

Recidivitas proprie distinguitur ab occasione proxima, n. 3505. Quantum ad prædilectum cum recidivis, v. Confessarius.

Regula adum humanorum interna est conscientia, n. 5.

Regula S. P. Domini nec Frater nec Sacerdos obligat sub culpa mortali, aut veniali, sed solum ad peccatum, nisi propter præceptum, aut contemptum, n. 2068. Poena quamvis solae esse, n. 2069. Contemptus quantum habentur, n. 2070. & 2071.

Regulae tenentur servata scilicet licita ab Episcopo, v. oca, & juremura ab eodem ordinata, n. 166. Non tenentur ad recitandum Officium Clericorum, ibid. Alitque non possunt cum Monialibus, etiam si nullum addit scandalum, aut periculum, nec prava hoc prohibentia, & quantum persone excipiuntur ab ipso, n. 1467. ad 1480. Praelati regulares an possint abolvere fures subditos ab omnibus casibus reservatis in Bulla Coenae Domini, n. 3372. ad 3414. Plura adducuntur de potestate ipsorum, quoad subditos in reserata, n. 3485. Absolvere possunt fures

subditos ab excommunicatione contra abortum procurantes, n. 3458. Etiam ab excommunicatione, & suspensione contra simoniacos promotos ad Ordines, n. 3445. Possunt etiam abolvere ab excommunicatione contra ob perussione Clerici, n. 3378. Regulares non possunt intra Italiam, & extra Urbem, faciales abolvere a perussione levi Clerici, & quando, n. 3590. Quantum ad privilegia Bullae v. Bulla Cruc. Quid dicendum de ipsis quoad administrationem Sacramentorum, n. 4073. Provincialis regularium ex privilegio dispensare possunt ad petendum debitum, n. 4202. Praelati regulares possunt cum suis subditis dispensare in omni irregularitate, & quae excipiuntur, n. 4480. Non possunt suos superiores deponere, n. 4532.

Religio quid sit, n. 1068. Eius adus, tam interiores, quam exteriores, præcipui quinam sint, ibidem.

Religiosus, quantum ad largitionem munerum, vide Largitio munerum. Quantum ad paupertatem, v. de Paupertas Religiosa. An possit succedere fures parentibus ab intestato, aut aliquo legatum recipere, n. 1101. Religiosus si transferat de una in aliam Religione, non potest transferre licite bonalia, quae ibi retinetur ex propria industria, & quantum excipiuntur, n. 1122. ad 1124. Obligatur obligatione impotrice dicta ad restitutionem, n. 1115. ad 1118. Si debita contraxit, an teneatur solvere Monasterium, n. 1119. ad 1124. Religiosus creatus Episcopus, aut Cardinalis, est liber ab aliis votis, praeter tria essentialia, & a præceptis regulae, & 1865. ad 1867. Religiosus Minorum, creatus Episcopus, teneatur ad vitam quadragesimalem, n. 1868. & 1869. Religiosus perpetuo eieci, aut damnatus a Religione, tenetur omnino ab casibus, & quarationibus vota eorum sint extincta, n. 1870. ad 1874. Aere alieno gravati quoad votum Religiosus ad quid notum, qui post 15. hujus aetatis annum expletum, licite ante 21. professionem emittit, est valde profectus, & ad vota tenetur, n. 1877. ad 1880. Ad quid per obedientiam tenetur, v. Obedientia. Religiosus an possint contrahi, & a revertis absolvi extra regulam, n. 1446. ad 1456. A quo fit absolutio Religiosus, qui Religiosum aeterni Ordinis aut Clericum laicalem percussit, n. 3585.

Reliquiae insignes quinam sint, & de eorum reverentia, & adoratione, n. 1459. ad 1466. Quibus modis potest identice eorum probari, n. 1527. ad 1529. Agni Dei portus imagines sacrae censendi sunt, quam Religiosa, & de eorum reverentia, n. 1530. ad 1535.

Renunciatio beneficii, v. Beneficium.

Reservata sunt licita, & quando, n. 2311.

Res factae quot sint, n. 356.

Restitutio quid sit, & unde obligatio ipsius oritur, n. 2659. ad 2662. A beneficiario pro omissione licentiam, cui facienda sit, v. Beneficium. Rationes restitutionis quinam sint, n. 2663. ad 2681. In casu foreitio non tenetur quis ad damnum nisi in aliquibus casibus, & in quibus, n. 2672. & 2673. Qui restituere tenentur, n. 2677. & 2678. Quid restituendum, n. 2689. Possessor bonae fidei quid restituere tenetur, n. 2691. ad 2693. Possessor male fidei ad quid tenetur, n. 2694. ad 2700. Acquisita hoc tunc causam non sunt restituenda, nisi in aliquibus casibus, & in quibus, v. 2701. Fraudandae restitutionis iusta, ad restitutionem tenentur, nisi iustus titulus compensationis adit, n. 2707. ad 2712. Qui aliquid accipit, ne accipiat, an tenetur ad restitutionem, n. 2713. Cui restituendum, n. 2718. ad 2724. In quo loco, & quibus excipitur, n. 2725. ad 2730. Quando est restituendum, n. 2731. & 2732. Causae excusantes a restitutione, n. 2733.

2733 ad 2746. Restitutio pro homicidio, vid. Homicidium. Pro stupro, v. Stuprum. Pro adulterio, v. Adulterium. Pro bello, vide Bellum. Restitutio fame, n. 2747. Ad restitutionem fame quis tenetur, n. 2750. Ad ipsa quis excusetur, n. 2776. ad 2780.

Restitutio mentalis quotuplex, & quando illicita, n. 2728. ad 2732.

Reus circa fugam, n. 117. Plura de ipso circa restrictionem mentalem, & juramentum, n. 1728, ad 1734.

Reus non potest bellum aliter indicare ad invadendum Regnum ob jus tantum probabile, n. 107. Si iniuste invadatur, & alia media non sufficient, potest indicare bellum, n. 104.

Rixa dicitur a duello, si quis sit ex subitacatu, n. 2131.

S

Sacramentum in genere quid sit, n. 2940. Quod sit valorem Sacramentorum in dubiis an tunc pars sit eligenda, vide Confiteria dubia. Quamvis ad ea, que pertinent ad jurisdictionem ministri, v. Opinio probabilis. In Sacramentis administrandis & recipiendis, an liceat sequi opinionem probabilem, relicta tutoris, v. Confiteria probabilis. Materia, & forma, & intentio in Sacramentis, n. 2927. Si factum mutato, quando invalidum Sacramentum, n. 2951. Interruptio, n. 2932. Minime Sacramentorum debet esse in gratia, n. 2935. Si ex pravo fine conficitur, n. 2956. Si simul, n. 2937. Efficus Sacramentorum est causare gratiam, & quantum, n. 3962. Ultra ipsam quid causare debeant Sacramenta, n. 2963. ad 2966. Sacramenta vivorum, & mortuorum, n. 2962. Numerus, & subjectum Sacramentorum, n. 2967. Sacramentum Baptismi, v. Baptismus. Confirmationis, vid. Confirmatio. Eucharistie, vid. Eucharistia. Penitentia, vid. Penitentia. Extremæ unctionis, v. Extrema unctio.

Sacramentalia quid sint, n. 2943. A Sacramentis distincta, ibid.

Sacrilegium quid sit, & quotuplex, n. 550. Sacrilegium personale, vide Persona sacra. Locale, vide Locus sacre. Reale, vide Res sacre. Ut est species luxurie, quid sit, n. 2162. Si ambobus personis, que peccant, sunt sacre, est duplex sacrilegium in confessione expiendum, ibid.

Satisfactio Sacramentalis quid sit, n. 3133. In voto, n. 3186. Potest imponi applicanda pro Animabus Purgatoriis, n. 195.

Scandalum quid sit, & quotuplex, n. 321. & 322. Aditum quotuplex, n. 323. & 324. Passivum quid sit, & quotuplex, n. 239. Peccare coram aliis, quando fit scandalum, n. 27. Scandalum activum, & nomen ab ipsa absolvere possunt, & n. 4000. Quis malitiam scandalii specie distinctam contra charitatem, n. 28. In scandalo activo etiam directo explicatur, ibidem. Numerus ad quem proximus inducitur non debet, ibidem. Permittens peccatum explicari, potens ipsum impedire, quando non peccet, n. 313. ad 316. Actus affirmative precepti non sunt omittendi ad vitandum scandalum alterius, n. 338. ad 342. Non potest committere opera consilii ob scandalum pharisaicum, n. 343.

Scrupulus quid sit, n. 128. Causa ipsius quid sit, n. 129.

Secretarius peccat, si juramentum violat, & in quibus alius casibus, n. 126.

Secretum naturale quod modis imponi potest, n. 2786. Obligat sub mortali, & quando, n. 2787.

Servile opus quid sit, n. 2020. Est prohibendum de se, n. 2019.

Signum sacramentale quid sit, n. 3206. Notitia con-

fessionis, n. 221. Si Confessarius errorem commisit in confessione, quid agendum, ne violat sigillum, n. 3233. Ad ipsum quinam tenentur, n. 3237.

Simonia quid sit, n. 1201. Quotuplex, n. 1207. In ipsa non datur parvitas materiae, n. 1210. In quibus casibus simonia committitur, n. 1212. ad 1214. Plura quaesita solvuntur circa simoniam in electionibus Praetatorum, n. 1243. ad 1255. Subnotatores electionum, in electione simonica simoniam committunt, & quando, n. 1256. Item laboratorum, n. 1260. Vendere officia Ordinum Militarium, & Academicarum, an sit simonia, n. 1262. Fosse simoniarum, n. 1263. Simonia confessorialis quando fit, & penae ipsam committitur, n. 1264.

Simulatio in Sacramentis est sacrilegium, n. 2957. Accepta per simulationem pauperatis fidei relictuenda, n. 2704.

Societas cum tribus contractibus, vide Contractus societatis.

Sodomia perfecta quid sit, quid requiratur ad ipsam, & quomodo in confessione aperienda, n. 2171. ad 2174. Ad reservationem ipsius quid requiratur, n. 2176. & 2177. Probabilis est, etiam pariter sub reservatione comprehendi, nisi fit impubes, n. 2178. & 2179. Si copula sodomica sit cum conjugata, debet explicari circumstantia incestus, n. 2181. An debet exprimi qualitas conjugationis, consanguinitatis scilicet, admittit, & gradum, ibid. & n. 2153. & 2154.

Spes quid sit, n. 284.

Sponsa, si sponsalibus initiis, & Matrimonio celebrato, rem habet cum alio, tenetur aperire se esse Matrimonio promissam, non se ipsam, n. 2149.

Sponsalia quid sit, n. 325. Valida obligant sub mortali, n. 327. Dissolutio in ipsis per octo causas evenire potest, n. 339.

Sponsio quid sit, n. 2666. Ut licite fiat, quatuor conditiones requirit, ibid.

Stipendium accipere ob Missam, Concionem, & con. non est simonia, & quando, n. 1227.

Stuprum quid sit, & quomodo in confessione aperendum, n. 2143. Ad quid tenetur illustrator, n. 2144. & 2145.

Subjectum Baptismi, vide Baptismus. Confirmationis, vide Confirmatio. Extremæ unctionis, vide Extrema unctio. Censura, vide Censura. Excommunicationis, vide Excommunicatio.

Summus Pontifex dispensare potest in impedimentis Matrimonii iure solum Ecclesiastico dirimentibus, n. 4227.

Supplicatio quid sit, & quot eius species, n. 3767. Ejus filia, n. 3770. ad 3773.

Suppeditio quid sit, & quotuplex, n. 4393. Violatio ipsius, n. 4395. Causae excusantes ab incurfu, n. 4400. Quis non ab ipsa absolvere possunt, & n. 4333.

Supplicio quid sit, n. 128. A scrupulo non differt, ibidem.

Sufuratio quid sit, n. 2768.

Sufurro restituere tenetur, amicitiam reconciliando, n. 2769.

Syndereus quid sit, n. 5. A conscientia differt, ibidem.

Synodo diocesana non tenetur interesse medicantes, nisi sint Curati, seu Parochi, n. 167. Nec eius status ligantur, ibid. Superiores, & Religiosi parvorum Conventuum vocati tenentur synodo diocesana interesse, n. 168. Synodus Provincialis nihil potest statuere contra Concilium generale, & Regulatum privilegia, n. 170.

T

Tactus impudici quinam sint, & quam speciem malitiae contrahant, numero 2183. Quando a peccato excusatur, numero 2190. Tactus, & affectus, qui causant commotionem spirituum vitium vitium, quando sint peccatum mortale, num. 2190. ad 2194.

Tentatio Dei quid sit, & quotuplex, n. 2336.

Theaurus quid sit, numer. 2302. Si inveniatur casu in fundo proprio, est inventoris, ibidem. Si in alieno dimidium est inventoris, & dimidium domini fundi, ibidem. Si inveniatur arte magica, totus est fidei Regis, & quando, ibid. Si in loco publico vel facto, dividi debet cum fidei vel Praetato, cuius est locus, ibidem. Si non casu, sed data opera quis sine licentia domini effodit eum invenit in fundo alieno, tenetur totum reddere domino, & quomodo, ibid. Pro foro externo attendenda sunt praegnantia, ibid. Sciens in alieno fundo esse thesaurum, potest fundum communi proelio sine ullo onere emere, n. 2305.

Terragium quid sit, & a quonam attendi debeat quantitas ipsius solvenda, numero 2306. ad 2308. Plura quaesita expendantur circa ipsam, num. 2309. ad 2312.

Testamentum quid sit, & quando revocari potest, num. 2318. & 2319. Quinam testari possunt, & debeat, num. 2320. Codicillus quid sit, & quinam possint testamenta & codicillos revocare, nu. 2360. & 2602. Substitutio fideicommissaria, numer. 2603. ad 2605.

Tellus saluta ad quid tenetur, n. 2782.

Tristitia inordinata de bono alterius est invalida, numero 315.

Turpium lectio curiositatis causa est venialis, si non audit periculum delectationis venereae, aut scandalum aliorum, n. 2194.

Tutor datur pupillo usque ad annum quatuordecimum completum, n. 1982.

Tyrannum privata auctoritate occidere quando liceat, n. 2084.

V

Vagi tenentur legibus specialibus loci, ubi sunt, n. 162. Quantum ad praecipuum communis, vide Communio. Abiurgatio a reservatis, v. Casus reservati.

Vanagloria quid sit, n. 3371. Ex genere suo est venialis, & potest fieri per accidens mortalis, ibid.

Venditio, vid. Contractus emptionis, & venditionis. Quoniam officii secularia vendi possunt, num. 2315. Venditio electionis ad officium vel ad legatum, n. 2317.

Verba turpia curiositatis, aut diversionis causa, sunt venialia, si non audiat periculum delectationis venereae, aut scandalum aliorum, n. 2194.

Vicarius beneficii non tenetur ad horas, n. 507.

Virginitas quid sit, n. 1890. Non distinguatur a castitate quoad absolutum, ibid. Qui casit votum 11.

ginitatis, integritate statim voluntarie deperdita, tenetur ad votum, ibid.

Virtutes Theologicae, quantum ad praecipuum negativum, obligant semper, & pro semper, non sic quoad affirmativum, n. 287.

Vita communis in quoniam consistat, n. 1022. Regulae & Morales non possunt fidei mortali regulari vitam communem, si Superiores velint illam erigere, n. 1027. ad 1039.

Voluntatem habens omittendi Divinum Officium aut audientiam fieri de seculo, citamini materia voluntate reciet, aut audiat sacrum, mortaliter peccat peccato interno, numer. 184. & 185. Qui unico voluntatis actu sicut omittit Divinum officium per mensuram, aut animum, vel intentionem per totum Quadragesimum non committit tunc numero peccata, quot sunt dies, fed unum, n. 3750.

Votum quid sit, numer. 1785. Ejus divisio, numer. 1791. Conditio in votis apponi solita, quanam reddat votum absolutum, aut nullum, numer. 1792. ad 1796. In voto potest, num. 1797. A signatur regula, num. 1799. Metus in votis, quando reddat votum invalidum, num. 1800. & 1801. Materia ad hoc, ut votum sit validum, quanam debet esse, num. 1802. ad 1818. Obligatio voti a quonam pendet, & a quonam materia radar obligatio voti mortali, num. 1819. ad 1804. Religiosus creatus Episcopus, quantum ad vota, vid. Religiosus. Interpretatio voti est stricte facienda, pro cuius intelligens plura quaesita solvuntur, n. 1881. ad 1900. Dubium in votis, numer. 1902. Obligatio voti cessat ex natura rei, & quando, num. 1906. ad 1914. Auctoritate humana cessat votum, & per quid, numer. 1915. Commutatio voti, quid sit, & quanam vota possint commutari, & a quibus, num. 1916. ad 1926. Causa commutationis, numer. 1927. ad 1930. Praxis commutationis in omnibus votis, numer. 1931. ad 1936. Dispensatio voti, quanam fit, & quonam causa ad ipsam requiratur, numer. 1937. & 1938. Quinam possint vota dispensare, & quae, & quomodo, numer. 1971. Irritatio voti quid sit, & quotuplex, numer. 1972. & 1973. Ad indirecte, & directe irritandum, quid requiratur, num. 1973. Quinam possint irritare vota, & quae, numer. 1976. ad 1997. Ratificatio voti uti habeatur, & novam obligationem inducat, tria requiruntur, numer. 1984. Vota reservata Pontifici, quoniam sint, & quando reservata, numer. 1993. ad 2018.

Utrarius habet jus utendi, & si ab ipso impediatur, potest illud ex iustitia exigere, n. 2292.

Utrum quid sit, n. 2192. Assignatur iusti simul quibus accipi potest licetum in mutuo sine usura, n. 2193. ad 2218. Quomodo fit, vide Mutuum.

Ufus facti quid importat, num. 2292. Differt ab usufructu, ibid. Ipsam habent Religiosi omnes in particulari Franciscani vero, tam in particulari, quam in communi, ibid.

Usufructus quid sit, n. 2290.

Usufructuarius quando potest usufructum sine consensu proprietarii alienare, & quoniam fructus ad proprietarium spectent, n. 2295. ad 2299.

I N D E X RERUM, & VERBORUM NOTABILIUM,

Quæ in Secundo Tomo de Denunciacione ad Monitoria Pape, & Episc. ad edita Inquis. & pro Confessariis Sollicitantibus continentur.

Littera R. numerum marginalem designat.

A

Absolutio pro apostatis a fide, potest a quolibet confessorio dari, si fidem tantum exterius negaverit, n. 250. Confessorius sollicitantis potest a quolibet simplici confessorio dari, n. 607. In Diocesi Neapolitana est casus reservatus, ibidem. Data mulieri ab ipso sollicitante, n. 607. ad 611. Eiapso termino, n. 637. Non debet dari a Confessorio mulieri, antequam ipsa denunciet, n. 638. Qui emisit denunciationem, sed poenitentem accedit modo ad Confessorium promittens denunciare, non potest absolvi, nisi denunciet, n. 640. Qui incidit in excommunicationem ob omissionem denunciationem, non potest a quolibet Confessorio absolvi, bene vero virtute Bullæ, aut a Regularibus virtute privilegiorum, n. 661. Qui denunciare neglexerat, in omnibus casibus Inquisitoribus, quando postea denunciavit, non tenetur Inquisitoribus negligenter fieri, nec cum eis pro absolute confiteri, n. 642. Mulier sollicitata, quamvis indicat in excommunicationem ob omissionem denunciationem, excusato onere denunciationis potest absolvi virtute Bullæ, aut a Regularibus, n. 642. Superveniente legitimo impedimento, potest pariter ab eisdem absolvi, vel virtute Bullæ, sed cum reincidencia, n. 643. Absolutio sola tollit censuram, n. 52.

Alio Inquisitorum procedendi contra hæreticum secundum quoad eius memoriam damnandum, & statum comburendum, nullo temporis spatio præscribi potest, n. 244. Quoad bona confiscanda præscribi potest spatio 40. annorum, ibid.

Adjudicatus quando tenetur ex vi monitorii ad respondendum, revelandum, n. 138. ad 157. Adjudicatus interesse ratiocinari solet ad septem per centum, dummodo fit verum, & reale, n. 149.

Adjudicatus facta virtute pallii ad discitur contra simplex fit, n. 138. Ut fit facta cum lesione contra simplex, sufficit, ut excessus dimidii iusti pretii sit unus numerus, ibid.

Advenit in aliquo loco per modum transiūs commoventes non ligantur censuris per modum legis, n. 206. Ligantur tamen censuris latæ per monitorium, n. 207. Post commoventem delictum si e loco discedat ante publicationem monitorii, & redeat ad propriam diocesim, Episcopus proprius tenetur citare, & quando, n. 208.

Egyptiana: malam vel boeam divinantem fortunam, possunt ab Inquisitoribus puniri, n. 251.

Angelotum nomina ignora præsumuntur pro tacita demonia innocencia, n. 256.

Apostata a fide, si tantum exterius silem negaverit absque errore in intellectu, in foro conscientia incurrunt excommunicationem Bullæ Cene, n. 230. Postquam absolvi a quolibet Confessorio, ibid.

Appellatio a decreto de Matrimonio, n. 25.

Appellatio pendente testes non tenentur revelare, n. 26.

Atrilogia iudicialia quod fit, n. 244. 7. Est prohibita, n. 245.

Augustinus quod fit, n. 244. &

B

Batificatio differt a canonizatione, & per quid, n. 312. Per ipsam fit absolutum, & completum iudicium, quod vir Dei fit in gloria, ibidem. De fide est, in ea Romanus Pontifex errare non potest, n. 309.

Blaphemia quid, & quotiens fit, n. 210. & 211. Blaphemia non est vocare amalam Deum aut Idolum suum, n. 212.

Blaphemias non sunt istæ locutiones, scilicet *Pastore di Dio*, subdendo postea, *Racco*, *Santo Dio*, restitudo *volo*, n. 215.

Blaphemias sunt dicere *Posta di Dio*, num. 214. *Per Fama di Dio*, intelligendo de Deo, ut in eo fit, n. 215. *Renego S. Petrum*, n. 216. Proferre verbum destructivum Virginitatis Matris Dei, aut alterius Sanctæ, est blaphemia hæreticalis, n. 217.

Blaphemia quæcumque, etiam ex joco prolata, est mortalis, n. 219.

Blaphemi hæreticales in Inquisitione Romana censentur suspecti de vehementi, n. 220. In Inquisitione Hispaniæ regulariter habentur suspecti de levi, & quando de vehementi, ibid.

Bona, in quibus homo pati potest damnum, quot sunt, n. 113.

Bonum altioris ordinis præferri debet bono inferioris ordinis, ibid.

Bona Castrensia, quæ Castrensia, Adventitia, & Profectiva, quænam sint, n. 168.

Bona Paraphernalia uxoris scienter cum hæretico contractant non cedunt fisco, n. 169.

Bona hæretici confiscata, quænam debent esse, n. 165. ad 170. Quænam bona Clericorum subjiciantur fisco, n. 170.

Bona Religiosi hæretici non subjiciuntur fisco, n. 171. Bonorum confisatio est una ex poenis hæresis formalis, n. 158.

Bulla, & decreta circa sollicitationem, n. 482. ad 484.

Bulla Gregorii XV. est norma, & regula in hac materia, n. 484. Bullarum finis, n. 486.

C

Canonizatio differt a Beatificatione, & per quid, n. 312. In ea Romanus Pontifex errare non potest, n. 309.

Casus reservati Pontifici differunt a reservatis Episcopo, & per quid, n. 292. In casibus reservatis Pontifici culpa non est reservata, nisi cum excommunicatione, n. 293.

Censura non tollitur, nisi per absolutionem, n. 52. Lara per modum legis non incurritur in aliena Diocesi, n. 201.

Confessorius sollicitans potest a quolibet simplici confessorio absolvi, n. 601. Non tenetur monere poenitentem a se sollicitatum, ut denunciet, n. 609. Tenetur monere denunciationem aliorum, n. 609. n. 645. & 648. Quando denunciandus fit Confessorius, vid. Denunciatio. Denunciare debet Confessorius illum, qui ad confessionem accessit cum animo

non

non confitendi peccata, sed inducendi ipsum ad hæresim, n. 280.

Confessorius locus triplex, n. 526. ad 528. Ut omnis denunciatio habeatur, in quam ipsorum requiritur confessio, n. 529.

Confessorio bonorum est una ex poenis hæresis formalis, num. 158. Est poena latæ sententiæ, num. 159. Super quibus bonis fieri debet confisatio, num. 161. ad 173.

Contrahit est conventio ultro citroque obligatoria, n. 141. In eo possunt apponi poenæ, n. 151.

Correctio fraterna, quando præmittenda sit, num. 89. ad 97. In delictis ad Sanctum Officium spectantibus, tam fit de hæresi formalis, quam sollicitationis, & suspecta de hæresi, non est præmittenda, n. 613. ad 616.

Cratæ monitorium, quando confessionaria dicantur, n. 332.

Credendum quando credit fisco, n. 173.

Crimina publica, seu exceptuaria, & privata, numer. 62. ad 65. Crimen occultum in iure quoddam fit, num. 72. Crimina immoia, quænam sint, numer. 62. Crimina diffinitis probationis, quænam sit, numer. 87.

Culpam sequitur poena, n. 283. Qui excusatur a culpa mortali, excusatur a poenis, ibid.

D

Derecum Alexandri VII. ad Sanctum Officium, num. 242.

Delicta ad S. Officium spectantia quænam sint, numer. 226. & n. 229. ad 235. In ipsis an sit præmittenda correctio, v. Correctio.

Denunciatio paterna in visitationibus non est facienda, si speretur emendatio, n. 40. Denunciatio quod monitoria, vid. Revelatio. Capita denunciatio, nis in sollicitatione sunt, numer. 517. In Regno Hispaniarum, tam in causa sollicitationis, quam in cæteris casibus fidei, denunciatio fieri debet solis Inquisitoribus, n. 619. In aliis regnis, ubi consecutur, & tale privilegium non adest, fieri potest solis Episcopis, num. 620. Terminus pro denunciatione faciendâ pendet ab edito Inquisitorum, numer. 631. Dies termini non computantur in termino, numer. 632. Qui ignorat publicationem editi, quando tenetur denunciare, numer. 633. Mulier que sevit editum, fed fuit impedita, probabilis est, quod tenetur fatum denunciare, numer. 635. Idem dicendum venit, si prævideat impedimentum futurum, numer. 636. Terminus culpabiliter elapso incidit in excommunicationem latæ sententiæ, numer. 637. Quando postea denunciat, non tenetur suam negligentiam iteri, numer. 642. Quænam sint denunciandi, & qui denunciare tenentur, v. Ut sequitur.

DENUNCIANDUS EST

Confessorius sollicitans, numer. 482. Tractans inhoicita, numer. 496. In actu confessionis, numer. 502. Immediatè ante, numer. 503. Immediatè post, ibidem. Occasione confessionis, numero 509. Prætextu confessionis, ibidem. In confessionario, numer. 523. Simulans confessionem, n. 542. Sacerdos jurisdictione carens, numer. 485. Si sollicitet mares, feminas, & pueros ratiocinantes inperites, num. 495. Etiam si signa sint venienter inhoicita, n. 499. Sufficientes attentatus, n. 499. Etiam si mulier consentiat, ib. & n. 577. Et non fit secuta confessio, numer. 488. & num. 506. Si sollicitet pro alio, n. 501. Etiam si poenitentem sollicitet, ut ipsa cum alia mediet per fornicatione, n. 504. Qui mulierem ante Crucis signum prævenit, n. 505. Qui statim ducit ad cubiculum puerum, & sollicitat, n. 507. Qui consentit impotenti, ut domi nuda ab ipso disciplina afficeretur, ibidem. Qui statim post confessionem dicit puero: *Veni hodie ad mecum deum*, & *stradam ubi christographum tua confessionis*, & cum sollicitat, ibid.

Qui dicit, ut venenda infamia domi ipsi offenderet, ibidem. Qui immediatè post confessionem dedit mulieri schedulam sollicitationis domi legentem, n. ibid. & n. 507. Minimo si mulier non legeret, sed comburet, ib. Qui accedentem pro confessione prævenit sollicitans, n. 507. Qui confessionem per nomen diffundit, & sollicitat, ibid. & n. 518. Etiam si de pœnitenti, n. 524. Qui vocatus hodie pro confessione, sequenti die accessit, & ea postposita sollicitavit, n. 510. Qui invitavit mulierem ad confessionem, & ea venientem prævenit, & sollicitat, n. 512. Qui non ex compacto, sed vere colore confessionis vocatus a muliere accessit, & provocatus habuit rem, n. 514. Qui mulierem pro sequenti die confessionem prævenit statim sollicitavit, n. 518. Qui sollicitat in confessionario non simulans, n. 522. & 524. Qui dixit verba inhoicita pœnitenti, quæ non audivit, fed aliam mulierem, numer. 547. Qui famulans, quam confessionem petiit, cognovit patrum morbo, aut arte, n. 551. Qui servæ consenti laudat pulchritudinem domine suæ, ut referat, n. 556.

Qui dicit: *Si osem seculari, secum maberem*, numer. 558. *Denovo ego mei, quia te ex corda diligo*, ibid. *Ecce tua peccata dederit me fecerunt in pollutione voluntariam*, numer. 560. *Nolo te audire in confessione, quia amore tuo captus sum, ne tibi, & mihi aliquid mali contingat*, numer. 561. *Cur etiam mecum non te humas?* numer. 565. *Pœnitiam in denunciam tuam, & promitte mihi facere, quod volueris*, ibidem. Qui mulieri sollicitata dixit: *Deus non locum us tempus de base materia loquendi?* numer. 565. Qui consentit desiderium ibidinosum dixit: *De his ego mecum post confessionem*, numer. 465. Qui petit domum, ut adducat suam concubinam, numer. 573. Aut ut lotus cum fola alloquatur cum muliere, numer. 574. Mulier denuncians non tenetur suum manifestare contentum, numer. 578.

Et denunciandus, si sollicitatus consentiat, n. 579. Etiam si tacuit, nullum dampno reprobationis signum numer. 581. Si mutuo se sollicitent, n. 681. Si sollicitatus ad non fecerit, sollicitet ad aliam, ibidem. Si sollicitatus ad factum, renuat, dicens se velle tantum tactibus obedire, n. 582. Qui audens in confessione repulsum sibi factum, dixit mulieri: *Et si ille vult tibi insinuas, quia fecisti?* cui illa respondit: *In tali casu confessum*, tunc Confessorius eam reprehendit, fed postea accessit ad domum, & datis manibus cognovit, n. 587. Etiam si statim poenitent, n. 604.

Inquisitor sollicitans est denunciandus S. Sedis, aut Supremo Tribunali Inquis. n. 624. Episcopo, Legati, & Officialis Sedis Apostolicæ, Sedi Apostolicæ, n. 621. ad 623. Generalis Ordinum, Inquisitoribus, n. 625.

Denunciandus ab uno est denunciandus ab alio, n. 251. Denunciandus est ille, quod post delictum statim poenitet, nisi adit in deliberatio, n. 601. & n. 279. Qui accessit ad Confessorium non animo confitendi, sed insidendi ad hæresim, num. 280. Qui semel fuerit poenitentem fecit, n. 282. Etiam si non adit præsumptio, n. 283.

DENUNCIANDUS NON EST

Mandans sollicitationem, n. 489. Interpres, ibid. Non